

Nr. 8, Iunie 2026



# IDEEN Magazin

**Școala ca poveste trăită împreună**

**Neues Level freigeschaltet:  
primul pas spre gimnaziu**

**Hot days, cool adventures**

**SINGDEES: Neue Töne an unserer Schule!**

**Somebody had to be first. We just made it  
legendary! Prima generație de liceu la IDEES**

**REDAȚIE**

Mara Carpen  
Alexa Olteanu  
Sara Viziteu  
Ioana Rădulescu

**PROFESORI COORDONATORI**

Adina Stoenescu      Georgiana Popa  
Alexandra Bortaș      Daniela Pițigoi  
Lavinia Curelea      Cătălina Ungureanu  
Luiza Marcai      Iulia Marin  
Andreea Iordache      Petrică Băbătie

**AUTORI TEXTE ȘI IMAGINI**

Elevii și profesorii Liceului Teoretic German IDEES

**COPERTĂ FAȚĂ**

Luchian Comșa / Itpmedia.ro

**CORECTURĂ**

Andreea Iordache  
Luiza Marcai  
Georgiana Popa  
Ioana Rădulescu

**FOTOGRAFII**

Luchian Comșa / Itpmedia.ro  
Profesori/educatori IDEES

**DTP**

bright-communication.com

**ÎN ACEST NUMĂR...**

Editorial	3
Kleine Hände, große Liebe: Eine Bastelwerkstatt zum 8. März	4
Totul începe cu... mama	6
Neues Level freigeschaltet: primul pas spre gimnaziu	8
Alegem să creștem împreună. Povestea mării noastre familii IDEES	14
„Gustul pentru citit se educă treptat, pagină cu pagină” – un interviu cu Ana Tudor	16
„Freiwilligenarbeit in einem neuen Land hat mich selbstständiger und selbstbewusster gemacht.” – ein Interview mit Paula Griener	17
Clubul de Artă IDEES	18
Maeștrii discursurilor: despre încrederea în propria voce	20
“Jugend debattiert”: Eine echte Lebenserfahrung, nicht nur ein sehr wichtiger Wettstreit in deutscher Sprache, in dem man um die besten Argumente ringt!	22
Demokratie hautnah! Jugendliche aus ganz Rumänien beim 3D Workshop in Bukarest	23
Voices of IDEES: Success at the ECNAIS International Debate Competition	24
Jahrbuch der VIII. Klasse	26
Hot days, cool adventures	38
SINGDEES: Neue Töne an unserer Schule!	41
Bursieră IFC: un an la Stuttgart, o nouă versiune a mea și un milion de amintiri	42
Dacă ne-am juca... de-a poezia	44
Somebody had to be first. We just made it legendary! - Prima generație de liceu la IDEES (2022-2026)	46
Der Fluss, der alle Seelen verbindet	54
Sudoku, Kreuzworträtsel & mehr	55

**Școala ca poveste trăită împreună**

Nu știu câți dintre voi vă mai puteți aminti numele educatoarei, al învățătoarei sau al profesorului de logică din liceu. Câți puteți recita catalogul claselor din care ați făcut parte sau numele colegilor din clasele mai mici. Câți dintre voi mai țineți minte numele doamnei de la curățenie de pe holul școlii, al domnului de la pază sau al doamnei îngrijitoare care vă ajută să vă îmbrăcați la plecarea din grădiniță?

Mulți dintre noi ne amintim anii de școală comprimați în doar câteva momente: o tabără, un examen sau o teză, o partidă de ping-pong în curte, un *Tanzabend*, un profesor care ne-a marcat și câțiva colegi cu care duseserăm schimbul de bilețele în timpul orelor la nivel de artă sau sport de performanță.

Eu sunt dintre aceia care își amintesc în multe detalii anii de grădiniță și de școală. Îmi amintesc toți colegii, cu nume și prenume, atâția ani mai târziu. Îmi amintesc profesorii cu toate obiceiurile lor sau expresiile clasice cu care își începeau ora și îmi amintesc, la fel de bine, și oamenii pe care nu îi menționează nicio programă școlară. Doamna Axinte, doamna de la curățenie, spăla podelele în așa fel încât pentru nimic în lume nu ai fi călcat pe parchetul proaspăt spălat, chiar dacă între tine și o absență nemotivată stăteau, de fapt, doar câțiva pași. Domnul Dumitru, portarul, știa pe de rost orarele tuturor claselor și ne cunoștea mai bine decât pe proprii lui copii, așa că orice interacțiune cu el devenea un test de creativitate demn de un scenariu de film, doar-doar îl vom îndupleca să ne lase să ieșim.

Aceste nume, aceste fețe, aceste relații pe care le port în mine - ele au definit, mai mult decât orice altceva, ce mi-am dorit cu adevărat să construim întâi la Fridolin, și apoi la IDEES.

**Oamenii din spatele organigramei**

Școala este un organism construit cu grijă, de oameni pentru oameni. Prietenii mei din școală sunt și azi cei mai apropiați prieteni ai mei. Am crescut împreună, ne-am dezvoltat împreună, iar asta ne-a ajutat să nu pierdem niciodată legătura. Purtăm și astăzi în noi ceva din viața de liceu: acel sentiment de familiaritate și de apartenență care nu dispăre, oricât de mult timp ar trece. Iar educația primită în acei ani nu a venit doar de la profesori. A venit și de la oamenii care au împărțit, zi de zi, responsabilitatea grijii noastre. La Fridolin și IDEES, ei se numesc tanti Eugenia, domnul Iulian, Nirmala, doamna Flori sau doamna asistentă. Sunt oameni pe care nu îi găsiți în nicio organigramă oficială, dar care pun, zi de zi, cărămidă cu cărămidă la construcția a ceva mult mai durabil decât orice clădire.

Nu realizăm, atunci când suntem pe băncile școlii, ce va conta cu adevărat mai târziu în viață. Însă grija oamenilor unii față de ceilalți este una dintre valorile fundamentale pe care am ales să le punem la temelie acestei comunități, încă de la începuturile noastre.

**2026 – un an cu totul și cu totul special la IDEES**

Numărul de față al revistei IDEEN este o adevărată călătorie în timp: trecem prin energia pură a celor mai mici, de la creșă și grădiniță, și ne oprim cu emoție asupra a trei mini-yearbook-uri speciale, care surprind parcursul generațiilor noastre aflate la final de ciclu: clasele a IV-a, a VIII-a și a XII-a.

Finalizăm, așadar, construcția școlii și încheiem, practic, primul ciclu complet al comunității IDEES. Prima generație de copii care a pășit cândva în creșa și grădinița noastră ajunge astăzi la absolvirea liceului și în fața examenului de bacalaureat.

Ceea ce acum 14 ani era doar o inițiativă curajoasă - un pariu pus pe oameni, pe comunitate, pe ideea că o școală poate fi un al doilea acasă - ajunge astăzi la maturitate. Copiii pe care i-am văzut crescând, an după an, devin în curând studenți și adulți. Și, undeva în ei, sperăm că poartă deja ceva din tot ce s-a clădit aici.

Nu doar cunoștințele. Nu doar o diplomă. Ci sentimentul profund că au aparținut unui loc care i-a cunoscut și i-a înțeles cu adevărat. Un loc în care fiecare om, de la educatoare la portar, a contribuit la ceea ce sunt ei astăzi.

Dragi absolvenți, adevărata construcție nu o vedeți acum, în ziua absolvirii. O veți vedea abia peste ani și ani, când veți fi tot împreună, depănând amintiri, și când veți privi înapoi știind, cu certitudine, că cei mai frumoși ani i-ați petrecut, de fapt, aici, la școală.

Succes în tot ce urmează!

**Adina Stoenescu**

Fondatoare a Liceului Teoretic German IDEES

# Kleine Hände, große Liebe:

## Eine Bastelwerkstatt zum 8. März



# Totul începe cu... mama

(Adina Stoenescu, fondatoare a Liceului Teoretic German IDEES)

**Vă întrebați probabil cum a început totul. Cum am ajuns să fim IDEES și, mai ales, de ce ne tot mândrim cu tradiția de peste 30 de ani, când, în fapt, suntem la prima generație de absolvenți ai liceului nostru.** Ei bine, povestea IDEES a început cu adevărat acum peste 30 de ani. Și nu a început cu fondarea unei școli sau a unei grădinițe, nici din dorința de a activa în domeniul educației. A început cu o nevoie personală.

## Povestea noastră a început cu un singur om. Mama mea.

Ca să puteți înțelege cu adevărat istoria noastră, ar trebui să o fi cunoscut mama. Mama mea era un om al oamenilor. Una dintre calitățile ei incontestabile era superputerea pe care o avea de a se conecta cu oamenii de la prima întâlnire. Îi păsa în mod real de oameni, se apropia de ei, le asculta și le înțelegea povestea și reușea, și numai cu un sfat, o vorbă bună sau un gest simplu, dar autentic, să îi ajute. Totodată, mama era definiția încăpățănării și a voinței absolute. Nimic nu o putea abate din drum, odată ce își stabilea un scop. Asemenea unui țintaș, mama calcula cu precizie matematică fiecare pas, fiecare posibil obstacol, fiecare soluție la orice potențială problemă, pentru a se asigura că își atinge ținta.



La începutul anilor '90, deci cu mai bine de 30 de ani în urmă, când frații mei și cu mine eram elevi în clasele primare ale școlii germane de stat, nu exista noțiunea de *afterschool*. Școala se termina la ora 12:00, iar serviciul părinților noștri dura, de cele mai multe ori, până seara. Responsabilitatea noastră era să venim singuri de la școală, să mâncăm și să ne facem temele. Cumva însă, ne prindea asfințitul jucându-ne afară și eram înarmați cu multiple argumente pentru care mama ne găsea mereu seara cu temele nefăcute. Pot spune cu lejeritate că am contribuit activ la creșterea motivației mamei de a căuta soluții pentru noi, să ne știe îngrijiți, în siguranță și cu temele măcar începute.

Căutările pentru soluții au fost intense. Obiectivele mamei erau foarte precise: o doamnă care să ne preia de la școală, să se asigure că mâncăm, care să ne poată asista la teme în limba germană și care să ne supravegheze să rămânem și întregi - predispoziția noastră pentru „accidentări” fiind inconfundabilă. Căutările mamei, deși îndelungate, s-au finalizat într-un succes răsunător pentru ea. *Tante Kette*, o săsoaică autentică, avea să decidă cum ne petrecem timpul de după școală. Niciun minut nemonitorizat și, desigur, „auf Deutsch!”.

Succesul mamei a fost rapid invidiat de alte mame - fie prietene de familie, fie mamele colegilor noștri, care căutau la rândul lor același tip de soluție. Mama, după cum vă povesteam, avea o sensibilitate aparte pentru problemele oamenilor și, astfel, în foarte scurt timp, *Tante Kette* prelua de la școală un grup compact de elevi. Asemenea unui bulgăre de zăpadă care, atunci când o ia la vale, se transformă într-o avalanșă, acest grup „compact” tot creștea. Prietenii și colegii noștri aveau frați mai mici, pe care părinții voiau să îi trimită împreună cu frații lor „acasă la doamna Stoenescu”, iar nevoia punctuală a mamei de a găsi soluții pentru noi trei a căpătat brusc conturul unui mediu care trebuia organizat - deci, o nouă misiune.



Cu sprijinul celorlalți părinți, mama a reușit să mai găsească încă o *Tante*, pe *Frau Bea*, iar resursele casei noastre au fost rapid reorganizate ca să deservească noului scop. Fiecare colț al casei și fiecare persoană aveau un rol bine definit. Sufrageria noastră a devenit cancelarie și locul de întâlnire al părinților dimineața, două camere au fost transformate în „săli de grupă”, bucătăria era sala de mese, iar mica curte era locul de joacă. Mama întâmpina lumea cu o cafea dimineața în sufrageria-cancelarie, bunica era *chef* și crea meniuri săptămânale, răsfățându-ne cu prăjituri de casă, iar *Tante* și *Frau Bea* așteptau copiii.



Odată cu trecerea anilor, comunitatea de prieteni de familie, colegi de clasă, copii mici și elevi s-a transformat într-o grădiniță autentică. Iar noi, cei trei frați, am crescut. Am devenit din elevi ai școlii primare atunci, absolvenți de liceu german, apoi studenți și părinți acum. Am petrecut 30 de ani de experiențe, formări și amintiri alături de aceiași colegi și prieteni ai noștri, iar unii dintre noi ne-am întors... acasă.

În timpul facultății, m-am angajat împreună cu prietena mea și eterna mea colegă de bancă în toți anii de școală, Zucki, cum îi spun copiii, în cadrul aceleiași grădinițe în care ne-am cunoscut, neștiind atunci că acel moment avea să ne definească întreaga carieră. Am devenit colege cu Alina Țișteriu și Luci Erușencu, care deja erau educatoare iar de atunci au trecut mai bine de 20 de ani de profesie, ani în care comunitatea mică de 15 copii și doi profesori, formată de mama fără însă să planifice, a trecut prin multe etape de transformare, iar noi, din foști elevi, am devenit profesioniști.

Copilăria mea, formarea mea școlară și academică, iar ulterior cea profesională, au fost mereu centrate în jurul unei idei: cea de apartenență și de familie - valori pe care le-am păstrat în toate etapele de dezvoltare care au urmat pentru IDEES.



Odată cu retragerea mamei, în 2005, „acasă la doamna Stoenescu” a căpătat o identitate oficială - **Grădinița Fridolin** - denumită după o poveste germană pe care ne-o citea *Tante Kette* când eram copii. În 2012 am pus bazele școlii primare Fridolin, apoi a urmat gimnaziul în 2016 și, ca un pas natural, am înființat liceul în 2022. Acum purtăm numele **Liceul Teoretic German IDEES** și suntem locul în care învață peste 300 de copii și unde lucrează peste 100 de persoane, dar păstrăm vii toate lecțiile și sfaturile date de mama în vizitele pe care ni le făcea la școală.

Comunitatea noastră a crescut împreună cu noi și noi împreună cu ea. Am fost pe rând elevi, profesori și părinți. Avem generații de absolvenți și foști elevi care ne-au devenit părinți sau colegi de cancelarie, și toate acestea pentru că IDEES nu a pornit ca o „afacere”, ci ca o comunitate într-o sufragerie, comunitate care a crescut organic, cu multă pasiune, efort și emoție, unde nevoia oamenilor a contat mai mult decât confortul personal.

Investiția noastră a fost mereu în oameni, iar ea se întoarce în forma copiilor fericiți, a adulților realizați care au fost la un moment dat parte din comunitate, a elevilor deveniți azi profesori sau părinți, a peste 30 de ani de educație făcută cu grijă și cu tradiție.

**Pentru mine, IDEES nu este doar un loc de muncă sau un business, ci este povestea copilăriei mele și a anilor mei de formare. Pentru mine, tradiția de peste 30 de ani nu este doar marketing, ci istoria care mă definește ca om și ca profesionist.**

**Comunitatea noastră nu s-a dezvoltat în jurul limbii germane, ci în jurul nevoilor reale ale unei mame, cu ecou și mai puternic atâția ani mai târziu: siguranță, grijă, apartenență, socializare și un puternic sentiment de familiaritate pentru copii. Limba germană am păstrat-o ca pe o tradiție, fiind elementul care ne-a adus împreună. Pasiunea și efortul pentru binele copiilor sunt însă cele două valori pe care le-am cultivat și care ne reprezintă, fiind, de fapt, moștenirea pe care a lăsat-o mama.**

# Neues Level freigeschaltet: primul pas spre gimnaziu

(prof. coord. Lavinia Curelea, Consiliere)

În cadrul orei de **Consiliere**, elevii din clasa a IV-a au luat parte la o activitate specială: **au scris o „scrisoare pentru sine”, despre trecerea la gimnaziu**. A fost un moment de sinceritate și reflecție, în care și-au pus în cuvinte gândurile, temerile, dar și resursele interioare, privind cu emoție și curaj spre clasa a V-a.

Răspunsurile lor ne-au oferit o perspectivă autentică asupra acestei etape de tranziție. Pentru unii, clasa a V-a înseamnă profesori noi, materii mai dificile sau un program diferit. Pentru alții, înseamnă dorul de colegi, teama de necunoscut sau grija de a nu pierde legături importante. În același timp, printre aceste emoții, se strecoară și entuziasmul: ideea de creștere, de independență, de experiențe noi.

Am descoperit împreună și ce îi ajută să meargă mai departe cu încredere. Sprijinul familiei, prietenii apropiați, încurajările primite sau propriile reușite devin ancore importante în acest proces. Dincolo de temeri, copiii încep să își recunoască resursele și să creadă în ele.

Un pas important a fost identificarea unor strategii concrete pentru clasa a V-a: să fie atenți la ore, să își facă temele la timp, să ceară ajutor atunci când au nevoie, dar și să își păstreze bucuria de a fi alături de colegi. Această activitate s-a transformat într-un spațiu de reflecție, de asumare și de încredere. Un moment în care copiii au început să își construiască, cu pași mici, propria siguranță în fața schimbării.

## 👁️ La ce mă gândesc când aud clasa a V-a?

Un orar ciudat și complicat; foarte mulți profesori diferiți. (Emma)

Că o să mă despart de Luci și că voi avea mai mulți profesori. (Maia)

Încă 8 ani de școală! Program mai scurt, dar mai greu. Libertatea de a juca mai multe jocuri. (David)

Școala va deveni mai grea, probabil voi pleca singur acasă și va fi mai amuzant. (Victor)

Că Aylin nu va mai fi colega mea, dar și la colegii și prietenii care îmi vor rămâne aproape. (Ilinca)

Mă gândesc la distracție, la prieteni și la multe teme. (Mihai)

Voi fi la gimnaziu, o să se schimbe profesorii și ne vom putea juca cu mingea în curtea școlii. (Arty)

O să fie mai greu la toate materiile și nu o să mai avem toate opțiunile. Vom crește mai mult! (Călin)

Mă întristez pentru că nu mai vin de la anul și o să îmi fie foarte dor de colegi. (Aylin)

Mă gândesc la teme, dar și la faptul că vom pleca mai devreme de la școală. Și la faptul că nu o să îmi mai văd profesorii preferați, adică Lavi și Luci. (Simi)

## 🎯 Strategiiile mele pentru clasa a V-a:

O să încerc să îmi fac temele la timp, o să învăț pentru teste și voi fi atentă la ore. Și voi întreba profesorii ce nu înțeleg! (Emma)

O să mă bucur de fiecare notă bună, de pauze și voi râde foarte mult! (Maia)

Voi învăța pentru teste, voi lua note bune și nu voi mai întârzia. (David)

O să învăț bine și voi lua note bune; o să fiu o gimnastă bună. (Diana)

Voi cunoaște profesorii, voi lua note bune și voi juca fotbal. (Arty)

O să învăț mult, voi fi drăguț și voi vorbi frumos. (Călin)

Voi rămâne concentrat și voi spune atunci când nu știu sau nu înțeleg ceva. (Andrei)

## 😊 Mă ajută să am încredere:

Luci mă încurajează că profesorii sunt drăguți și sunt sigură că mă va ajuta că sunt atentă în timpul orelor. (Emma)

Că o să fiu în continuare colegă cu Diana, că voi experimenta stilul a mai multor profesori și că o să mă descurc deoarece sunt deșteaptă. (Maia)

Familia și prietenii mei buni. (Mihai)

Că o să rămân colegă de clasă cu prietena mea, că vom avea o dirigintă drăguță, iar mami și tati o să mă protejeze mereu. (Diana)

Toată lumea crește, deci nu poate fi așa rău. Și chiar dacă va fi mai greu, o să reușesc, iar profesorii noi mă vor ajuta. (Călin)

Că voi rămâne în clasă cu restul colegilor și aici la școala IDEES. (Ewa)

Notele bune pe care le iau, relaxarea și liniștea. (Dănuț)

Când vorbesc cu familia/prietenii sau când mă gândesc la ei. (Eric)

## 👍 Sunt pregătit/ă pentru clasa a V-a pentru că:

... am încredere în mine că pot să rezist la lucruri precum: orarul diferit, profesorii noi și testele infinite. (Emma)

... nu va fi chiar atât de rău și poate chiar o să mă distrez. (Maia)

... familia mă va ajuta. O să îmi fac temele și voi fi atent la ore. (Mihai)

... sunt clasa a IV-a și sunt inteligent. (Horia)

... am note bune, prietena mea cea mai bună îmi rămâne colegă și nu îmi pasă ce zic ceilalți de mine, dacă este de rău. (Diana)

... mă simt puternic când mă gândesc la gimnaziu și nu mi-e frică de clasa a V-a. (Arty)

... am tot ce am nevoie. (Călin)

... sora mea, care are 21 de ani mi-a povestit cum e în clasa a V-a, așa că mie mi se pare că va fi ușor. (Simi)

... nu am ce să fac! (Ewa)

... am învățat, am curaj și mă voi concentra. (Dănuț)

... am încredere în mine. (Eric)

... simt că am tot ce trebuie. (Aylin)

## Dragi părinți,

Trecerea la gimnaziu nu înseamnă doar un nou program sau profesori diferiți, ci și un proces emoțional important. Copiii oscilează între entuziasm și teamă, între dorința de a crește și nevoia de siguranță. Cu răbdare, ascultare și încurajare, îi putem ajuta să transforme această etapă într-o experiență plăcută, plină de noi aventuri și încredere în sine. Uneori, tot ce au nevoie este să știe că nu sunt singuri pe acest drum.



Meine Lieben,

Es kommt nicht oft vor, dass ich zwei gegensätzliche Gefühle gleichzeitig empfinde: Freude und Traurigkeit. Doch am Ende der 4. Klasse bin ich genau damit konfrontiert.

Einerseits freue ich mich, dass ihr groß und selbstbewusst geworden seid, dass ihr euch auf das neue Kapitel freut, das ihr im Herbst beginnen werdet, und dass ihr gleichzeitig so neugierig geblieben seid.

Andererseits überkommt mich Traurigkeit, weil wir nicht mehr so viel Zeit miteinander verbringen werden, weil ihr so schnell groß werdet und ich eure Entwicklung und eure täglichen Veränderungen nicht mehr miterleben werde.

Ich hoffe, dass jede und jeder von euch weiß, wie besonders, wie intelligent und wie fähig ihr seid, alles zu erreichen, was ihr euch vornehmt!

Ebenso solltet ihr nicht vergessen, respektvoll und einfühlsam mit allen umzugehen und euch gegenseitig zu unterstützen, so wie ihr es bisher getan habt.

Ich wünsche euch viel Erfolg und die Erfüllung all eurer Wünsche. Und für mich wünsche ich mir, dass ihr mich nicht vergesst – ich werde euch jedenfalls nicht vergessen!

Unsere IDEES-Familie wächst mit jeder Generation!

Luci



# 2021



# 2022



# 2023

# 2024



# 2025



# 2026



# Alegem să creștem împreună. Povestea mării noastre familii IDEES

(Alexandra Bortaș, educatoare și coordonatoare a nivelului preșcolar)

În ultimii 30 de ani, grădinița noastră - pe care mulți o poartă în inimă sub numele de „Fridolin”, iar astăzi ca **KIGA IDEES** - a fost mai mult decât un spațiu educațional. A fost, pentru mii de copii, un al doilea „acasă”.

Privind înapoi, realizăm cu emoție că am crescut generații întregi care au învățat aici să se joace, să lege prietenii și să exploreze lumea. Legăturile noastre au învins timpul: copii care au început la grădiniță au rămas cu noi la școală și apoi la liceu. Mai mult, unii dintre micii noștri absolvenți de altădată se întorc astăzi la noi în dublu rol: fie ca părinți care ne încredințează copiii lor, fie ca profesori dedicați la școala IDEES. Această continuitate este cea mai frumoasă confirmare a muncii noastre.



Dincolo de manuale și activități, secretul unei evoluții armonioase stă în ceva mult mai profund: în puntea nevăzută pe care o construim între grădiniță și casă. Primii ani de viață sunt cei în care se pun bazele personalității, ale încrederii în sine și ale echilibrului emoțional. În acest univers la început de drum, noi, educatorii, și voi, părinții, suntem pilonii principali. Când aceste două lumi colaborează strâns, copilul este cel care înflorește.

O comunicare caldă și constantă ne ajută să ne cunoaștem mai bine: noi înțelegem mai profund universul de acasă al fiecărui prichindel, iar voi puteți urmări, pas cu pas, micile lui victorii zilnice de la grupă. Când cei mici văd că adulții din viața lor vorbesc aceeași limbă, se respectă și colaborează, ei primesc cel mai de preț cadou: sentimentul de siguranță. Un copil care se simte în siguranță va fi mereu un copil curios, curajos și dornic să învețe.



Iar momentele în care părinții trec pragul grădiniței nu sunt doar simple evenimente, ci amintiri magice. Am simțit din plin această energie și bucurie curată în timpul picnicului nostru din luna mai în parcul Luigi Cazzavilan, la atelierelor pline de emoție dedicate mamelor de 8 Martie sau în zilele colorate de Fasching (pe care vă invităm să le revedeți în imagini). În toate aceste momente, ochii copiilor au strălucit de mândrie văzându-vă alături de ei. Ei învață prin exemplu, iar modelul de cooperare și respect pe care li-l oferim împreună le va ghida pașii în viață.

În definitiv, parteneriatul dintre părinți și grădiniță nu este o simplă formalitate, ci o alegere de suflet, absolut esențială. Ne dorim relații apropiate, bazate pe încredere și sprijin reciproc, dintr-un motiv foarte simplu: pentru că avem un scop comun. Împreună, formăm o echipă imbatabilă, un spațiu sigur în care copiii noștri pot crește frumos, echilibrat și fericiți.

Vă mulțumim că alegeți, zi de zi, să creștem împreună la IDEES!



## „Gustul pentru citit se educă treptat, pagină cu pagină”

Un interviu cu Ana Tudor, profesoară de Limba și literatura română

De Mara Carpen, clasa a IX-a

### De ce ai ales să devinți profesoară de română?

Pentru că limba română nu este doar o materie de studiu, ci spațiul în care definim oameni, exprimăm emoții și construim identități. Am ales această cale din dragoste pentru cuvântul scris și din dorința de a le arăta elevilor că literatura este, de fapt, o oglindă a vieții. Să vezi sclipirea din ochii unui copil când înțelege dincolo de text este cea mai mare satisfacție.

### Dacă nu erai profesoară, ce altă meserie ai fi ales?

Dacă nu aș fi ales catedra, cu siguranță m-aș fi îndreptat spre medicină. Cred că cele două profesii seamănă izbitor: ambele sunt vocații care au în centru omul și grija față de el. Ca medic vindec corpul, iar ca profesor ai grijă de minte și de spirit. În plus, anatomia unui text literar seamănă uneori cu anatomia umană: ambele ascund secrete care merită descoperite cu răbdare și precizie chirurgicală.

### Care este cea mai mare provocare în predarea limbii române?

Consider că cea mai mare provocare este să găsec acel echilibru între rigoarea regulilor gramaticale (ce pot părea uneori rigide) și libertatea creativă a literaturii. Într-o eră a vitezei și a ecranelor, o altă provocare majoră este să îi conving pe elevi să încetinească ritmul, să aibă răbdare cu un text lung și să descopere frumusețea metaforelor într-o lume dominată de mesaje scurte și emoticoane.

### Ce carte credeți că ar trebui citită de fiecare elev până când termină liceul?

Este greu să mă opresc la un singur titlu, dar pentru perioada liceului aș alege „Cel mai iubit dintre pământeni” de Marin Preda sau „Magicianul” de John Fowles, cărți care provoacă gândirea critică și ridică întrebări fundamentale despre libertate și alegerile morale.

### Credeți că elevii mai citesc suficient? Ce sfat ați da unui elev care nu prea iubește lectura?

Conform standardelor clasice, se citește diferit față de trecut. Elevii de azi citesc mult, dar citesc altfel: articole online, postări, fragmente rapide. Totuși, lectura profundă, de cursă lungă, a pierdut teren, în mod cert. Sfatul meu pentru un elev care nu iubește lectura este simplu: „Nu ai găsit încă acea carte care să ți se potrivească. Dar nu te lăsa! Citește orice îți cade în mână!” Lectura nu ar trebui să fie o obligație sau o corvoadă. I-aș spune să înceapă cu benzi desenate, cu romane grafice sau cu o carte subțire despre un subiect care îl pasionează în mod real (jocuri video, sport, mister, muzică). Gustul pentru citit se educă treptat, pagină cu pagină.



## „Freiwilligenarbeit in einem neuen Land hat mich selbstständiger und selbstbewusster gemacht”

Ein Interview mit Paula Griener

Von Mara Carpen und Alexa Olteanu, IX. Klasse

### Warum wolltest du Freiwilligenarbeit im Ausland machen?

Ich wusste schon lange, dass ich direkt nach dem Abi gerne ins Ausland gehen würde. Ich wusste aber auch, dass ich nicht einfach nur Reisen möchte, sondern längere Zeit an einem Ort verbringen will und dort auch etwas Sinnvolles machen möchte. Darüber bin ich dann auf Freiwilligendienste im Ausland gekommen, habe mich beworben und wurde glücklicherweise auch angenommen.

### Welche waren die größten Herausforderungen bisher?

Dadurch, dass ich hier das erste Mal alleine gelebt habe, war das natürlich am Anfang eine der ersten Herausforderungen. Da merkt man erst, was man alles selbst tun muss so als Erwachsene. In Kombination mit einem ganz neuen Land und einer neuen Stadt mit einer fremden Sprache war das natürlich nochmal anders als es in Deutschland gewesen wäre.

Man hat auf einmal ein neues Umfeld, sowohl privat als auch in der Schule, und besonders am Anfang hat man einfach so viele neue Menschen kennengelernt. Was sehr toll, aber auch anstrengend sein kann. Ich glaube, die größte Herausforderung ist aber so weit weg von meiner Familie und meinen Freunden zu sein. Gut ist, dass ich hier auch neue Freunde gefunden habe. Das macht es einfacher.

### Wie hat dich diese Erfahrung verändert?

Ich glaube, ich bin selbstständiger und auch selbstbewusster geworden. Wenn man quasi ganz neu an einem anderen Ort alleine anfängt, dann lernt man automatisch auch, von selbst auf andere Menschen zuzugehen und sie anzusprechen. Ich denke mir fällt es jetzt leichter, neue Leute kennenzulernen und auch Probleme alleine zu lösen.

### Was war dein erster Eindruck von unserer Schule?

Ganz ehrlich? Zuerst ist mir aufgefallen, wie klein sie ist. Im Vergleich zu meiner Schule in Deutschland war das einfach das offensichtlichste. Das ist mir aber nicht negativ aufgefallen, sondern eher positiv, weil es familiärer und übersichtlicher ist, besonders wenn man neu dazukommt. Dann ist mir sehr schnell aufgefallen, wie nett alle sind. Ich habe mich eigentlich wirklich sofort sehr wohl und willkommen gefühlt.

### Wenn du deine Zeit hier in einem Satz beschreiben müsstest, wie würde er lauten?

Eine Erfahrung von der ich irgendwann mal meinen Kindern erzählen werde!



## Clubul de Artă IDEES

Cursurile de artă plastică sunt un spațiu în care imaginația prinde formă, iar fiecare copil este încurajat să se exprime liber, în ritmul său. De la desen și pictură, până la modelaj și art&craft, lucrăm cu tematici variate care dezvoltă atât tehnica, cât și încrederea în sine. Punem accent pe lucrul individual, adaptat fiecărui copil - fie că este la început de drum sau deja pasionat de artă. De la începutul anului școlar și până acum, elevii noștri de la IDEES au evoluat vizibil: au devenit mai curajoși, mai atenți la detalii, mai răbdători și mai deschiși să experimenteze. Cel mai mult punem accent pe atmosfera relaxată, încurajatoare și abordarea practică, în care fiecare lucrare spune o poveste personală. Nu urmărim perfecțiunea, ci progresul și bucuria de a crea.

(Carmen Stancu, coordonator Art & Hobby Studio)



### Întrebări-fulger pentru micii noștri artiști

#### 1. Care a fost cel mai „oops!” moment de la opțional, care a avut totuși final fericit?

**Sofia:** Cel mai „oops” moment a fost când lucram la un personaj și am depășit din greșeală conturul. Întâi m-am speriat că am stricat desenul, dar după mi-a venit ideea să pictez podeaua pe care stătea personajul și în felul ăsta am rezolvat problema.

#### 2. Ce tehnică ți-a plăcut cel mai mult până acum?

**Cleopatra:** Mi-a plăcut să învăț să fac degradeuri, să desenez oameni și cai. Și tehnica colajului a fost distractivă!

#### 3. Ce ți-ar plăcea să încerci în continuare la curs?

**Carol:** Abia aștept să ajungem cu desenele și în România! (pentru ca la opțional mergem în câte o țară diferită la fiecare lecție.)



#### 4. Dacă ai putea stabili tu tema unei ședințe a Clubului de Artă, care ar fi ea?

**Sasha:** benzi desenate

**Sofia:** pisici

**Carol:** planete

**David:** o carte

**Adnana:** o ceașcă

(avem deci treabă și la anul 😊)

#### 5. Cum te simți când termini o lucrare?

**Sasha:** Mă simt bine pentru ca am învățat ceva nou!



## Mini-interviu cu Andreea Dumitrana, trainerul Clubului de Artă IDEES

### 1. Ce îți propun aceste cursuri să dezvolte la copii, dincolo de partea artistică?

Pe lângă aspectele tehnice pe care copiii le învață, dezvoltăm **încrederea în sine** - acest lucru înseamnă că după ce le expun posibilitățile, îi încurajez să decidă singuri cum vor să își dezvolte lucrările, iar dacă ei vin cu o altă propunere îi susțin la implementare. Apoi dezvoltăm **creativitatea**, care nu ține neapărat de domeniul artistic, ci e mai degrabă un mod de a gândi **out of the box**: ce ar fi dacă în lucrarea mea cerul ar fi verde în loc de albastru? Totul e posibil în arta, nu? Un alt lucru pe care îl dezvoltăm e **simțul observației**: lumini, umbre, proporții, direcții, care îi vor face mai abili în general și mai atenți la detalii.

### 2. Care a fost tema primită cu cel mai mare entuziasm de copii?

În principiu toate temele sunt bine primite, pentru ca sunt variate, dar am observat ca fix lecțiile mai complexe, care le împing limitele, sunt cele mai îndrăgite.

### 3. Cum ai observat evoluția copiilor de la începutul anului până acum?

Mă bucur să observ că elevii mei nu se mai panichează atunci când greșesc ceva și nu mai vor să abandoneze „lupta”, ci mai degrabă se gândesc cum pot să transforme „greșeala” într-un „happy little accident” și să meargă mai departe.

### 4. Care este cea mai importantă lecție de viață pe care ai primit-o tu, ca profesor, de la copii?

Cu siguranță să mă bucur mai mult de proces și mai puțin de rezultat.

### 5. Cum îi ajută aceste cursuri pe copii în viața de zi cu zi?

Ne întoarcem la creativitate, capacitatea de a vedea oportunități/posibilități acolo unde alții nu o fac, și cred că e din ce în ce mai mare nevoie de creativitate, având în vedere ca activitățile mecanice, repetitive sunt preluate de tehnologie. Creativitatea e necesară și în științe, și în literatură, și în business. Observația e și ea parte din a fi creativ și ajută în viața de zi cu zi, mai ales ca atenția noastră e din ce în ce mai fragmentată. Motricitatea fină pe care o dezvoltăm îi ajută să scrie mai frumos, și în principiu e necesară pentru orice înseamnă meșteșug, precizie, atenție la detaliu. Nu cred că mai are sens să explicăm încrederea în sine, care e necesară în orice întreprindem.

### 6. De ce crezi că este important ca un copil să aibă contact cu arta?

În primul rând arta este o lentilă prin care poți vedea lumea și societatea. Prin orice formă de artă, copiii învață să găsească soluții originale și să privească lucrurile din perspective diferite. Acest lucru le stimulează imaginația și îi ajută să devină mai adaptabili. Nu pot să pun suficient accentul pe cât de importantă este încrederea în sine: când creează ceva „al lor” și primesc feedback pozitiv, copiii capătă încredere în ideile și capacitățile lor.



**Hai și tu în anul școlar 2026-2027 la opționalele IDEES!**

# Maestrii discursurilor: despre încrederea în propria voce

(Elena Zagaican, trainer)

De multe ori, copiii au idei fabuloase, dar aleg să nu le exprime de teamă să nu greșească. Din dorința de a le oferi un spațiu în care să vorbească liber și cu multă siguranță, acum 2 ani a luat naștere opționalul **Maestrii discursurilor**.

Acest curs își propune să îi ajute pe elevi să descopere că opiniile lor contează și că pot fi exprimate cu argumente.

## Cum se desfășoară activitățile?

Învățarea se bazează pe exerciții practice și interactive, adaptate vârstei lor, copiii învățând să comunice mai clar și să își organizeze mai bine gândurile prin tehnici diverse:

- **Jocuri de comunicare și improvizație** pentru dezvoltarea spontaneității.
- **Exerciții de dicție** pentru o pronunție corectă și clară.
- **Storytelling** - tehnici de structurare a unei povești sau a unui mesaj.
- **Prezentări interactive** pentru exersarea susținerii unui punct de vedere în fața celorlalți.

La **Maestrii discursurilor** nu există „cuvinte greșite”, ci doar idei diferite care merită ascultate. Fiecare elev este încurajat să participe în ritmul său, într-un mediu relaxat, în care accentul cade pe progresul personal și pe dezvoltarea încrederii în sine.

## Beneficii la școală și în viitor

Abilitățile cultivate în cadrul acestui opțional își găsesc rapid utilitatea în viața de zi cu zi a elevilor:

- **Gestionarea emoțiilor:** copiii devin mai siguri pe ei atunci când vorbesc în fața unui grup și învață să își controleze tracul.
- **Sprjin în activitatea școlară:** competențele dobândite îi ajută direct la prezentări de proiecte, lucrări în echipă sau examene orale.
- **Claritate în exprimare:** învățând să comunice eficient, își vor putea susține ideile în orice context viitor, indiferent de domeniul pe care îl vor alege.



## Despre trainer

Cursul este coordonat de **Elena Zagaican**, trainer cu o experiență bogată în zona de comunicare și media. Elena are un parcurs profesional diversificat, fiind:

- **Realizator de emisiuni** de entertainment și educaționale la Radio România București FM.
- **Realizator al podcastului** pe teme pediatrice *PediaTalks by Ilinca Tranulis*.
- **Reporter permanent** în cadrul emisiunii TV „*Neața cu Răzvan și Dani*”.
- **Voiceover** pentru reclame radio/TV și desene animate.

Pe lângă activitatea din mass-media, Elena este absolventă a Facultății de Psihologie și consilier parental certificat. Datorită empatiei și energiei sale, ea reușește să creeze o conexiune firească cu cei mici, ajutându-i să se simtă văzuți, înțeleși și ghidați spre a-și atinge potențialul maxim.



**Maestrii discursurilor rămâne, înainte de toate, un spațiu al curajului: locul unde copiii învață că ideile lor merită să fie auzite!**



CLASA I

### Maestrii discursurilor I

Primii pași spre încredere



La cei mai mici, accentul cade pe curajul de a vorbi și pe bucuria de a participa. Inventăm povești, facem jocuri de rol, exerciții de dicție și activități interactive prin care copiii învață să se exprime liber și să capete încredere în propria voce.

CLASELE A II-A ȘI A III-A

### Maestrii discursurilor II

Curajul de a-ți susține ideile



În această etapă, elevii încep să își organizeze mai bine ideile și să vorbească mai clar în fața unui grup. Facem improvizație, storytelling, mini-dezbateri și jocuri de comunicare prin care dezvoltăm încrederea, creativitatea și capacitatea de a susține un punct de vedere.

CLASA A V-A

### Talk Lab

Ideas. Confidence. Voice.



La gimnaziu, accentul se mută spre argumentare, *public speaking* și exprimarea autentică a opiniilor. Participăm la dezbateri, exerciții de improvizație și provocări creative prin care elevii învață să comunice clar, să își susțină ideile și să vorbească cu mai multă încredere în orice context.

**Hai și tu în anul școlar 2026-2027 la opționalele IDEES!**

## “Jugend debattiert“:

**Eine echte Lebenserfahrung, nicht nur ein sehr wichtiger Wettstreit in deutscher Sprache, in dem man um die besten Argumente ringt!**

(Alexa Olteanu, IX. Klasse)

Es war ein langer und anstrengender Weg, der nicht nur ein schönes Ergebnis mit sich brachte, sondern auch meine Persönlichkeit modellierte und mir zeigte, dass man wirklich durch harte und konstante Arbeit sein Ziel erreichen kann.

Alles begann in einer *ersten Etappe* der Vorbereitung für “Jugend debattiert” mit einer Gruppe von vier IDEES-Schülerinnen und Schülern: **Daria Domnica** (X. Klasse), **Luca Vasilescu**, **Mara Carpen** und ich, **Alexa Olteanu** (IX. Klasse), und den wundervollen Trainerinnen: Frau **Andreea Iordache** und **Paula Griener**, ohne deren Engagement und Fachwissen der Erfolg undenkbar gewesen wäre.

Zuerst fand die Vorbereitung ein Mal pro Woche statt. Vor der Schulphase trafen wir uns (meine Kollegen und ich) fast jeden Tag, um zu arbeiten, und dank ihnen war es leichter, in diese neue Welt einzusteigen, indem die Vorbereitung immer auch Spaß machte. Nach der *Schulettape* trainierten Mara und ich mehrmals wöchentlich, und es war schön, dass wir uns gegenseitig unterstützen konnten.

Nachdem die Themen der Debatte für jede Etappe bekanntgegeben wurden, bereiteten Andi und Paula die umfangreichen Materialien vor, die wir dann durcharbeiten mussten, bis wir sie meisterten. Es war eine unglaubliche Arbeit unserer Trainerinnen, diese Recherchen zusammenzustellen (umfangreiche Beiträge, Auszüge aus Gesetzen, Studien, Belege usw.) und dann auch unsererseits alles zu lernen.



Eine *Etappe* fand in Varna statt, und es war nicht leicht, da alle Mitdebattierenden aus ganz Rumänien ebenfalls sehr gut vorbereitet waren. Nur acht Schüler:innen durften weiter, und ich, als Jüngste, war unter ihnen! Aber es war aufregend, auch die Konkurrent:innen aus Bulgarien kennenzulernen und mit ihnen Freundschaften zu schließen. Das Training für das *Halbfinale* und *Finale* war natürlich auf einem noch höheren Niveau, und ich habe mich täglich sehr intensiv mit Paula vorbereitet. Wir haben geübt und geübt, bis Andi mit mir zufrieden war.

Endlich dann das **Halbfinale und Finale in Constanța!** Ich konnte mein Lampenfieber kontrollieren und mich stark konzentrieren, denn mein Ziel war es, auf dem Podium zu stehen... und **ich habe es geschafft! Platz 3!** Insgesamt bedeutet dieser Wettbewerb viel mehr als nur ein Gewinn auf dem Papier. Daraus habe ich gelernt, dass die Erfahrungen und Erinnerungen, die ich gesammelt habe, viel wichtiger sind als das Ergebnis selbst, und so habe ich mich in dieser Zeit wirklich weiterentwickelt. Ich glaube, am wichtigsten ist, dass ich Spaß während der Debatte hatte. Während des Finales, als ich mit den anderen drei Debattierenden vor dem Publikum stand, habe ich mich total entspannt, sodass ich tatsächlich den Augenblick genießen konnte. In diesem Moment dachte ich an all die Zeit, in der ich mich damit beschäftigt habe, und daran, wie sich alles lohnte. Es war echt schön zu sehen, wie weit ich gekommen bin, und darauf bin ich sehr stolz. Ich bin unglaublich dankbar für diese Chance, die mir IDEES gegeben hat!



## Demokratie hautnah! Jugendliche aus ganz Rumänien beim 3D-Workshop in Bukarest

(Erika Petcu, XI. Klasse)

Über drei intensive und unglaublich prägende Tage hinweg durfte ich gemeinsam mit zwölf weiteren Schülerinnen und Schülern aus ganz Rumänien am **3D Deutsch Demokratie Donau Workshop** teilnehmen. Insgesamt waren wir dreizehn Teilnehmende aus unterschiedlichen Regionen des Landes, die durch die deutsche Sprache und das Interesse an gesellschaftlichen Themen miteinander verbunden waren.

Der Workshop fand im Hotel MyContinental am Nordbahnhof in Bukarest statt und wurde von der **Zentralstelle für das Auslandsschulwesen (ZfA)** in Zusammenarbeit mit der deutschen und der österreichischen Botschaft organisiert. Für mich war es eine Erfahrung, die weit über normalen Unterricht hinausgeht, weil Demokratie hier nicht nur erklärt, sondern wirklich erlebt und gestaltet wurde.



Ich bin meiner Schule und vor allem meiner Lehrerin, Frau Mădălina Gherghiceanu sehr dankbar, dass sie mich für dieses Projekt vorgeschlagen hat und mir damit diese Möglichkeit eröffnet hat. Ohne diese Unterstützung hätte ich nicht teilnehmen können. Im Nachhinein bedeutet mir das umso mehr, weil ich dadurch etwas erleben durfte, das mich persönlich wirklich weitergebracht hat.

Ein absolutes Highlight war die Zusammenarbeit mit Katharina Wenty, österreichische Poetry-Slam-Meisterin und professionelle Slam-Poetin. Sie hat von Anfang an eine offene und motivierende Atmosphäre geschaffen, in der man sich getraut hat, ehrlich zu sprechen und kreativ zu schreiben. Besonders ihr Impuls, „den Kopf aus dem Fenster zu strecken“, hat mich begleitet – also mutig zu denken, Position zu beziehen und auch unbequeme Themen anzusprechen.

Im Workshop haben wir politische Texte geschrieben, sie präsentiert und anschließend gemeinsam reflektiert. Dabei ging es nicht darum, perfekte Formulierungen zu finden, sondern darum, die eigene Stimme zu entdecken und sie bewusst einzusetzen. Besonders spannend fand ich, wie unterschiedlich die Perspektiven innerhalb der Gruppe waren und wie viel man durch den Austausch voneinander lernen konnte.

Neben dem Schreiben haben wir auch mit kreativen und sehr ungewöhnlichen Methoden gearbeitet – etwa indem wir Demokratie als Person dargestellt oder aus der Sicht eines Wahlzettels geschrieben haben. Diese Übungen haben mir gezeigt, dass Politik nicht trocken oder abstrakt sein muss, sondern sehr lebendig und nah an uns selbst sein kann.



Was ich aus diesen drei Tagen vor allem mitnehme, ist das Gefühl, dass Demokratie dort entsteht, wo Menschen bereit sind, wirklich miteinander zu sprechen, zuzuhören und Verantwortung zu übernehmen. Ich habe mich selbst viel sicherer gefühlt, meine Gedanken auszusprechen, und gleichzeitig gelernt, andere Perspektiven ernst zu nehmen.

Und besonders motivierend ist, dass das Projekt weitergeht: **Vom 14. bis 16. Oktober findet die internationale Endphase in Sofia statt**, bei der Jugendliche aus verschiedenen Donauländern zusammenkommen werden.

# Voices of IDEES: Success at the ECNAIS International Debate Competition

Three of our students recently participated in the **ECNAIS Student Debate Event 2026**, held in Lisbon, in the rooms of Colégio Valsassina. The competition was organized by the **European Council of National Associations of Independent Schools** and brought together students from international schools across Europe. Our team performed exceptionally well and achieved 2nd place, demonstrating strong critical thinking, collaboration, and public speaking skills throughout the event. Beyond the debates, we also enjoyed exploring the cultural richness of Lisbon. It was a rewarding and memorable experience, which we hope will be repeated in the future.

*(Georgiana Popa, English teacher)*



Working with Alexa, Daria and Mara was truly an inspiration and a breath of fresh air. The team was accompanied by their incredibly supportive teacher, Ms. Georgiana Popa, to the ECNAIS Debate Competition in Portugal.

There was so much to do: from argumentation and counter-argumentation techniques, research on complex subjects such as Europe's energy crisis and European Union democratic processes, to the intricacies of the debate format in just one month!

While I have worked with many debate teams for a range of debate events, I was particularly impressed with how proactive and supportive this team was, as well as the quality of their work: from creating persuasive arguments to finding the best examples to support their case. The debates we had during our practice sessions were always preceded by structured research and team talks, some of which were entirely the girls' decision. I was so proud to find out the results: 2nd place overall, well deserved and a testament to the girls' resilience. They proved that anything is possible if you show up, work hard and support your teammates - or, should I say, friends :)

*(Laura Drăgoi, trainer of the Romanian national debate team & IDEES debate team in Lisbon)*



## More than a competition: Our Debate Journey to Portugal

Preparing for the ECNAIS International Debate was intense, but also one of the best experiences I've had. My two colleagues and I represented Romania and won 2nd place, and honestly, we couldn't have done it without our teachers - Mrs. Laura Drăgoi, trainer of the Romanian student debate team and Mrs. Georgiana Popa, our English teacher.

From the start, they believed in us, even when we weren't that confident. They pushed us to think deeper, argue better, and speak more clearly. The practices were challenging, but they made us improve so much.

What I appreciated most is that they didn't just give us answers, they made us figure things out ourselves. That helped us become more confident and independent, especially in such a high-pressure international competition, with competing teams from countries like the UK, Turkey, Portugal, Bulgaria, Czech Republic aso.

In the end, we didn't just win a prize, we grew a lot. And that's all thanks to our teachers and our school!

*(Daria Domnica, 10th grade)*

## One Contest, Countless Memories

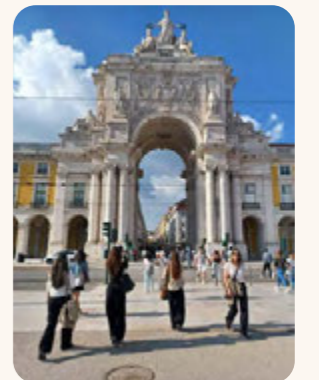
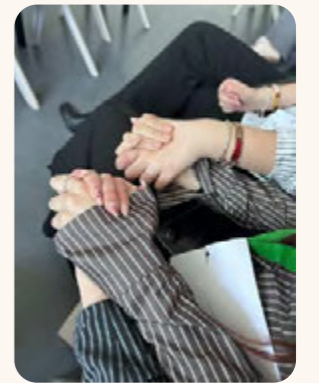
If somebody would have told me two months ago that I would get the chance to represent my country in an international debate contest in Lisbon, together with Mara and Daria, and win 2nd place while we're at it, I wouldn't have believed them. I can still remember the day we found out about it. The three of us were full of joy and utter happiness that such an amazing opportunity came our way. I'm not sure which part I enjoyed most, the part where we would sit for hours every day for a month and prepare for the debate, while a truly special bond between us was created, or the part where the moment we had been waiting for arrived and we were finally on the plane ride there.

Lisbon is a beautiful city filled with colors, warmth and light. Its architecture is breathtaking and every corner has its own charm. In a way, it makes you feel at home. One of the best parts of the whole experience is that I got to meet so many interesting people and make friends from so many different countries. The Portuguese students were extremely friendly amongst many others. We got to know each other a lot during that period and view ourselves more as teammates rather than competitors. A nice moment I like to look back on is when everyone gathered together and shared a song that was representative for their country.

Aside from that, what this contest made me realize, is that real hard work, done with discipline and passion is extremely rewarding. Altogether, I am not only incredibly grateful for the opportunity in general, but also for the people I shared this experience with. My teammates, Mara and Daria, made all of the stressful hard work actually enjoyable, alongside our English teachers, who put effort into helping us and training us, the committee who elected us, our headteacher, and the school management, who offered us this amazing opportunity and who truly made a difference by being by our side.

Overall, this wasn't simply a debate contest, but a fun and exciting journey I am very grateful for.

*(Alexa Olteanu, 9th grade)*



## Different Topics, Different Perspectives, One Incredible Experience

The ECNAIS debate in Portugal was incredible - not only opportunity-wise, but also experience-wise.

The one thing everyone kept asking us was whether the structure of the debate was similar to, or even the same as, the one from "Jugend Debattiert", the German debate competition that we prepared for and competed in also this year. Surprisingly, the answer was "not at all".

Having learned the German debate structure, which works almost like a table-tennis tournament, with you speaking multiple times per round, the single-speech format that we had to prepare for Lisbon was something very new.

The competition itself was also something quite new for all of us, I believe. The first day was just for introductions and team-building activities. However, as soon as those were over, we dove straight into debating. There were three rounds, each of them against another country, followed by a round of constructive feedback. This ultimately helped us improve our approach to the different topics and perform better in the next debate.



The topics could not have been more versatile:

- Should all schools install surveillance cameras?
- Is nuclear energy the best solution to Europe's energy crisis?
- Should the European Union have one elected president?

They required extensive research and perfectly structured arguments and solutions, but in the end, it all worked out wonderfully.

Seeing all of the teams approach these topics so differently ultimately showed the endless opportunities that debating offers.

Last but not least: the teams. We worked with two of the teams from Portugal and with the team from the Czech Republic. All of them were incredibly skilled and fully deserved to qualify for the finals, showcasing their impressive debating abilities.

*(Mara Carpen, 9th grade)*

Interested in debating? Ready to speak up with confidence? Then join our Debate & Public Speaking optional course „**Young Minds. Bold Ideas**” in the 2026–2027 school year!

# JAHRBUCH DER 8. KLASSE

## Daniela Pițigoi

Dragii mei dragi,

Iată că, în timp ce noi studiam sute de pagini cu valori morale, făceam comparații de texte pe baza elementului comun, ne războiam cu derivarea și cu verbele copulative, cei patru ani de gimnaziu s-au furisat pe nesimțite, iar clasa a opta, care părea un miraj, a devenit realitate. Dacă ați fost foarte, foarte atenți la orele de literatură, atunci știți că tot ce e frumos și bun rămâne cumva în noi într-o metaforă, într-o amintire, într-un zâmbet. Să le păstrați pe toate cele minunate cu voi, să învățați din tot ce v-a pus piedică vreodată și să țineți minte că tot ce se află în fața voastră e o poveste care așteaptă să fie scrisă de voi. Iar dacă aveți nevoie de un ochi critic de profesor de română să vă pună virgulele sau de o vorbă de încurajare, știți unde mă găsiți!

PS: Faceți curățenie în jurul băncilor la finalul programului și nu vă jucați cu mingea în clasă! 😊



## Cătălina Ungureanu

Dragii mei,

Iată-ne și la final de clasa a VIII-a... Dacă mă întrebați ce iau cu mine din perioada asta, răspunsul este simplu: amintirile cu voi.

Mi-aș dori să rămâneți cu câteva lucruri din tot ce am trăit împreună: cu onestitatea de a recunoaște când nu știți, cu îndrăzneala de a încerca din nou, cu respectul față de voi și față de profesorii și colegii voștri și cu ideea că munca susținută chiar face diferența. Aceste valori vă vor ajuta mult mai mult decât orice formulă de matematică.

M-am simțit super alături de voi, mai ales în momentele vesele din timpul orelor când vă mai scăpa câte o perlută și când comandam covrigi, întrucât matematica, am stabilit noi, nu se învăță pe burtica goală.

Sunt mândră de voi și vă țin pumnii pentru tot ce urmează.

Vă îmbrățișez pe toți!



## Ilinca Gabriela Aposteanu

Lieblingsfach: Mathematik

Hobbies: Backen

Mein Traumjob: Richterin

Meine Traumferien: New York

## David Bătcă

Lieblingsfach: Mathematik

Hobbies: Zeichnen und Spielsimulatoren

Mein Traumjob: Reaktorbetreiber

Meine Traumferien: Japan bei einem Magical Mirai Konzert



筆  
書は心画なり



## Sergiu Belniceanu

Lieblingsfach: Sport und Rumänisch

Hobbies: Sport

Mein Traumjob: Ich weiß noch nicht

Meine Traumferien: Japan

## Ana Andreea Botea

Lieblingsfach: Englisch, Rumänisch, Biologie

Hobbies: Volleyball, Klavier

Mein Traumjob: Ärztin

Meine Traumferien: U.S.A.



## Andreea Rebecca Chialda

Lieblingsfach: Rumänisch

Hobbies: Tennis, Schwimmen

Mein Traumjob: Etwas, das mich reich macht

Meine Traumferien: U.S.A., Schweiz oder Madagaskar

## Cristina Andreea Constantinescu

Lieblingsfach: Mathematik und Biologie

Hobbies: Volleyball

Mein Traumjob: Kardiologin oder Neurochirurgin

Meine Traumferien: New York



## Alexandru Corcodel

Lieblingsfach: Mathematik

Hobbies: Volleyball

Mein Traumjob: Informatiker

Meine Traumferien: Maranello in Italien, um die Welt von Ferrari zu entdecken



### Melisa Alexandra Danciu

Liebingsfach: Rumänisch  
Hobbies: Volleyball  
Mein Traumjob: Millionärin  
Meine Traumferien: U.S.A.

春の夜の  
ほのかに灯る  
提灯かな



### Flavia Ioana Dumitriu

Liebingsfach: Deutsch, Chemie, Biologie  
Hobbies: Lesen, Schreiben, Träumen  
Mein Traumjob: Mit Wörtern heilen  
Meine Traumferien: Einen Regenwald besuchen



### Iancu Mircea

Liebingsfach: Rumänisch  
Hobbies: Sport  
Mein Traumjob: Ich weiß nicht  
Meine Traumferien: Japan



### Andrei Mihail Iordache

Liebingsfach: Mathematik  
Hobbies: Tennis, Fußball  
Mein Traumjob: Fußballspieler  
Meine Traumferien: Liverpool, England



### Eva Ioana Erusencu

Liebingsfach: Geographie  
Hobbies: Klavier spielen  
Mein Traumjob: Rechtsanwältin  
Meine Traumferien: Disneyland Paris



### Petru Mircea

Liebingsfach: Rumänisch  
Hobbies: Sport  
Mein Traumjob: Ich weiß nicht  
Meine Traumferien: Japan



### Eva Maria Fălcuță

Liebingsfach: Geographie  
Hobbies: Fotografie, Basketball, Musik hören, Reisen  
Mein Traumjob: Basketballspielerin / Journalistin  
Meine Traumferien: Eine Weltreise mit Freunden und ohne Hausaufgaben



### Erin Cristiana Mocanu

Liebingsfach: Physik und Deutsch  
Hobbies: Leichtathletik, Formel 1  
Mein Traumjob: CEO  
Meine Traumferien: Japan und U.S.A



### Theodor Iliescu

Liebingsfach: Geschichte  
Hobbies: Basketball  
Mein Traumjob: NBA-Spieler  
Meine Traumferien: Ein Jahr in Japan



### Theodor Pavel

Liebingsfach: Mathematik  
Hobbies: Computerspiele, Basketball und Fußball  
Mein Traumjob: Militärpilot  
Meine Traumferien: Alle Inseln in der Karibik



### Matei Păun

*Lieblingsfach: Englisch*  
*Hobbies: Tennis, Fußball, Counter-Strike 2*  
*Mein Traumjob: Tennisspieler*  
*Meine Traumferien: Japan*

### Tudor Alexandru Păunescu

*Lieblingsfach: Physik*  
*Hobbies: Astrophysik*  
*Mein Traumjob: Astronaut*  
*Meine Traumferien: U.S.A.*



### Luca Ianis Prunaru-Herling

*Lieblingsfach: Geschichte*  
*Hobbies: Briefmarken, Fußball, Vinyl*  
*Mein Traumjob: Biologe*  
*Meine Traumferien: Eine Reise um die Welt*

### Erica Maria Roșu

*Lieblingsfach: Kunst*  
*Hobbies: Zeichnen*  
*Mein Traumjob: etwas mit Geld (viel Geld)*  
*Meine Traumferien: U.S.A, Japan*



### Ruwen Seitz

*Lieblingsfach: Deutsch*  
*Hobbies: Flugzeuge und Formel 1*  
*Mein Traumjob: Pilot auf der Lufthansa-Langstrecke*  
*Meine Traumferien: Washington D.C.*



### Teodor Stoica

*Lieblingsfach: Mathematik*  
*Hobbies: Fußball*  
*Mein Traumjob: Architekt*  
*Meine Traumferien: Japan*

### Andrei Stoicescu

*Lieblingsfach: Mathematik und Geschichte*  
*Hobbies: Formel 1*  
*Mein Traumjob: Raumfahrt-Ingenieur*  
*Meine Traumferien: Eine Woche in Barbados*



### Barbu Redes

*Lieblingsfach: Deutsch*  
*Hobbies: Basketball*  
*Mein Traumjob: Basketballspieler*  
*Meine Traumferien: U.S.A.*



### Sebastian Știrbu

*Lieblingsfach: Englisch*  
*Hobbies: Modedesign, Storytelling, Kneifen, Regie, Musik hören*  
*Mein Traumjob: Modedesigner, Filmemacher, Regisseur*  
*Meine Traumferien: Japan, U.S.A.*



# UNSERE SCHÖNSTEN ERINNERUNGEN

- Der Fridolin Cup! Obwohl ich Volleyball früher nicht mochte, hat dieser Wettbewerb meine Meinung verändert. Mein Team kam überraschenderweise ins Finale und hat den II. Platz gewonnen. Ich war sehr stolz auf mich und auf uns, und ich habe gelernt, mehr an mich zu glauben. Seitdem liebe ich Volleyball! *(Ilinca)*
- „Cupa Prieteniei“ in der VI. Klasse, bei dem ich die Gelegenheit hatte, meine Klassenkameraden beim Basketball und Fußball anzufeuern. Obwohl wir sowohl verloren als auch gewonnen haben, war es für mich und meine Kollegen das schönste Erlebnis, da wir uns wie eine große Familie gefühlt haben. *(Ana)*
- Als wir zusammen Pfannkuchen backten. *(Rebecca)*
- Der Fridolin Cup 2024: damals waren wir alle vereint und haben dafür gekämpft, zu gewinnen. Obwohl meine Mannschaft nicht gewonnen hat, hat es mir gefallen, dabei zu sein. Ich glaube, ich werde das nie vergessen! *(Cristina)*
- Ich kann keinen einzigen Moment auswählen, denn die Jahre an der IDEES-Schule waren voller schöner Erfahrungen und unvergesslicher Erinnerungen. Eine sehr wichtige Rolle hatte auch unsere Klassenlehrerin, die uns immer nah war und uns verstand - das hat sehr geholfen! *(Alexandru)*
- Als meine Freunde die fantastischen Sandwiches meines Vaters entdeckten. Es ist schon zur Tradition geworden, alle zwei Wochen etwas für alle mitzubringen, und ich werde nie vergessen, wie verbunden wir uns dadurch fühlten. *(Melisa)*
- Als unsere Schule noch den Namen „Fridolin“ trug und wir Sankt Martin feierten. *(Flavia)*



- Die Klassenfahrten und die lustigen Momente im Unterricht. Ich werde sie nie vergessen, und sie haben einen besonderen Platz in meinem Herzen. *(Eva F.)*
- Mein erster Schultag, da damals alle so freundlich zu mir waren. *(Theodor I.)*
- Fußball im Schulhof spielen. *(Andrei)*
- Die Halloweenparty in der Schule. *(Tudor)*
- Der Besuch der Briefmarkenfabrik. *(Luca)*
- Eines Tages ist Ana mit Tiramisu in die Schule gekommen. Sie kaufte sogar Löffel für uns. Wir, die Mädels, haben so viel davon gegessen, dass wir uns auch heute darüber lustig machen. *(Erica)*



## UNSERE RATSCHLÄGE FÜR DIE SCHÜLER, DIE IM HERBST DIE V. KLASSE ANFANGEN:

- Genießt jeden Moment, denn die Zeit vergeht sehr schnell und plötzlich seid ihr in der VIII. Klasse, mit nur ein paar Tagen vor der Prüfung! *(Ilina)*
- Seid freundlich, lernt fleißig und habt keine Angst, neue Dinge auszuprobieren. *(Sergiu)*
- Lernt, aber nehmt euch Zeit, um Spaß zu haben. *(Rebecca, David)*
- Habt keine Angst vor Fehlern und stellt immer Fragen! Es ist auch wichtig, Freundschaften zu schließen, weil gute Freunde euch in schweren Zeiten helfen und manchmal sogar zu besseren Noten motivieren. *(Cristina)*
- Ihr sollt jeden Moment genießen, auch die schwierigsten, denn all diese Erfahrungen werden euch helfen, stärker und reifer zu werden. Obwohl es am Anfang schwer zu glauben scheint, vergehen die Jahre in der Mittelschule sehr schnell, und sie werden später zu einigen der wertvollsten Erinnerungen. *(Alexandru)*
- Ihr sollt in allen Schuljahren unbedingt mit dem Lernstoff mithalten, aber gleichzeitig auch Spaß mit den Mitschülern haben. Auch wenn ihr es nicht glaubt, werdet ihr euch sehr vermissen! *(Melisa)*
- Lasst euch nicht runterziehen! *(Flavia)*
- Ihr sollt an euch selbst glauben, jeden neuen Tag genießen und euch über alles freuen, was ihr neu lernt. *(Eva E.)*



- Seid mutig und knüpft viele Freundschaften. *(Theodor I.)*
- Habt keine Angst vor neuen Herausforderungen! *(Iancu)*
- Seid freundlich und lernt jeden Tag etwas Neues. *(Petru)*
- Lernt gut! Alles ist leicht, wenn ihr lernt. *(Erin)*
- Hört den Lehrern zu, geht respektvoll mit ihnen um und bleibt neugierig. *(Theodor P., Andrei, Teodor)*
- Die Schüler sollen lernen, aber auch Spaß haben. Sie sollen sich daran erinnern, dass Schule nicht nur Noten bedeutet, sondern auch Freundschaften. *(Erica)*
- Lerne! Nicht nur, was dir die Lehrer sagen, sondern auch neue Hobbys, Lieder, Sprachen usw. *(Sebastian)*





# Hot Days, Cool Adventures

(coord. teacher Georgiana Popa)

As the summer season approaches, only one word is on everybody's lips: **holiday**. This tiny word whispers promises of new adventures and exciting experiences. From wondrous strolls through romantic old Paris to vibrant festivals taking place all around the world, our students have come up with all sorts of ideas to delight and enchant even the most demanding reader.

## A Pirouette Through France

(Sofia Burcin, 9th grade)



Last summer, I traveled to **France** with my family, hoping for a simple, relaxing escape. What we found there turned out to be far more meaningful than we expected: everything seemed to have a purpose. Every street, every conversation, even the silences felt intentional.

Somewhere between the lively rhythm of **Paris** and the peaceful landscapes of the **Loire Valley**, I began to truly notice the world around me. Although my family and I all enjoy different things while traveling, France somehow gave each of us something personal to connect with and remember.

Paris has the vibe of an endless performance. Crossing the street can feel like stepping into an unpredictable grand jeté, and I quickly realized I wasn't its lead dancer. When visiting the **Opéra Garnier**, I couldn't help wondering what it would be like to perform in such a beautiful place.

While the **Louvre** quietly tells the story of centuries past, the **Eiffel Tower** stands tall and timeless above the city. Beyond these famous places, there is something for everyone: large parks, great food, charming cafés, and quiet corners where you can sit, read, or simply watch the world go by. Paris is a rhythm waiting for you to join, gently helping you find your own pace.

If Paris pulses with energy, the Loire Valley resembles a deep exhale. Time here moves slowly, without rushing. The châteaux sit peacefully in the landscape, as if they have always belonged there.

As we traveled through the Loire Valley, we came across small villages that proudly displayed the "Villes et Villages Fleuris" sign - showcasing their love for beauty, nature, and a high quality of life. One afternoon, we stopped in one such village for lunch, savoring a slow-cooked meal at a small table covered with a red-and-white checkered cloth, as gentle accordion music played nearby. It truly felt like stepping into a scene from a French movie.

My father and I even ventured out on a bike tour around **Château de Chenonceau**, imagining an easy ride through the vineyards. However, the wind and hills put our endurance to the test, which made the experience even more rewarding.

Perhaps the true lesson lies here: although the world is constantly in motion, the real magic reveals itself when we learn to slow down and truly notice it. This journey became my own pirouette - an elegant, unhurried turn toward deeper awareness, allowing me to see more, feel more, and miss less.

Recommendations:

- **Paris:** Don't try to conquer the city - wander through it instead.
- **Louvre:** See less, but take more time to truly observe.
- **Seine:** Walk along the river at dusk, when the city begins to glow.
- **Loire Valley:** Slow down; beauty reveals itself gradually.
- **Everywhere:** Look up, pause often, and spend less time on your phone. Don't just document the moment - live it.

## Beyond the Itinerary in Thailand

(Iulia Begu, 11th grade)

I think a holiday becomes memorable when you don't have a busy itinerary. When I was in **Thailand**, I realized that the best part was simply the change of scenery. Sometimes, the most memorable thing is just the feeling of the heat, the different smells on the street, or the chaos of the traffic that is so different from home.

For me, it's not about doing specific activities. It's about the vibe of the place. I remember just walking around the city, trying random food without knowing too much about it, or finding a cool spot that wasn't even on the map. You don't need a busy schedule to enjoy yourself. I believe that traveling is about immersing yourself in the local atmosphere and really feeling the energy of a new place.

Ultimately, a holiday is memorable when it allows you to disconnect from your daily routine and gain new perspectives.



## A Portuguese Summer to Remember

(Tania Pavel, 9th grade)

Fortunately, despite my young age, I have already been on some memorable trips.

However, my favourite so far has to be the one I took in the summer of 2025.

In August, my brother, father and I went to **Portugal** for ten days.

One of the reasons this trip was so special was that we visited three different places. We spent the first few days in **Porto**. I would highly recommend the food in the city centre there. From a tiny breakfast place near our Airbnb to the experience we had at a Michelin-starred restaurant, the food was equally memorable despite their differences. The next few days were spent in **Ericeira**. What really stood out to me here was the passion for surfing. Ericeira is located south of Porto, and its position makes it prone to strong winds. This means that simply relaxing in the sun is not what the town has to offer. However, those same winds make it an amazing place for surfing. In my opinion, this is one of the reasons why the community feels so close-knit. This time, it was the ice cream in the town centre that stole the show. The flavours ranged from classics like mango to more unusual ones like fig. Once you reach the centre, you really can't go wrong with any of the ice cream shops. They also serve some of the best French fries I have ever tasted. The restaurant was small, but I've found that small places often have the best food. Despite being tucked away in an alley, the service was incredible.

I spent my last days in **Lisbon**. Since the city is full of breathtaking sights, you should be prepared to walk long distances. Overall, this trip was unforgettable not only because of the places I visited, but also because of the experiences I shared with my family.

## Volunteering Your Way Through Summer

(Mihnea Nițulescu, 11th grade)

Spending your summer holidays volunteering at festivals is a fantastic idea! It's a super fun way to get involved and have an amazing time. Instead of just going to a festival as a regular attendee, you can be part of the team that makes it all happen. This means you get to see behind the scenes and experience the festival from a totally different angle.

As a volunteer, you might help with setting up stages, guiding people to where they need to go, or assisting artists. It's a great chance to meet tons of new people, both other volunteers and festival-goers. You'll be working together towards a common goal, which is awesome for making friends and building team spirit. Plus, you often get to enjoy the music and atmosphere when you're not on duty, which is a huge perk!

Volunteering at summer festivals isn't just about having fun, though. It's also a way to gain valuable experience and learn new things. You might improve your communication skills, learn how to handle different situations, and become more organized. It shows you're reliable and willing to contribute, which can be great for your future. It's a rewarding way to spend your summer, making memories and giving back to the events you love.



## The Perfect Holiday Spot

(David Donisan, 9th grade)

Holidays are often seen as moments of escape - temporary breaks from the routine, that allow us to reconnect with ourselves, with nature, with the people and memories that truly shape who we are. For many, the idea of a holiday is tied to travel or celebration, but sometimes the most meaningful holidays are not defined by distance or lavish choices, but by the quiet return to a place that once filled our hearts with joy and warmth.

My favorite childhood spot was the meadow behind the house, a true refuge for my soul. There, time seemed to stand still, letting me savor the joy and innocence of childhood.

Summer evenings always seemed unusually peaceful to me. The soft, fresh green grass tickled my feet, and the moisture sent playful shivers through me. The field was sprinkled with multicolored, vibrant patches of wildflowers, and their scent together with that of the cold earth became an intoxicating fragrance for the senses. In the middle of the meadow, an old tree stood tall, a silent witness to all my laughter and games. Next to my dog, I sat crouched on the top of the hill and contemplated the diffuse, purple, sometimes reddish light of the sunset, while the giant fire disappeared pale on the horizon. The only sounds that disturbed the silence were the melancholy, endless hum of crickets and the lost cry of an owl. Everything seemed so beautiful; the landscape represented the embodied harmony of the terrestrial and the celestial. I can say that I was the happiest child in the world.

Even now, a simple lost thought of this meadow warms my heart with even more fervor than before, knowing that the memory of it will remain with me for the rest of my life.

In this sense, a holiday is not always the start of a journey in a new direction, but a memory we desperately try to revisit. Sometimes it can be a place where we once felt whole, free and alone; or maybe just something that defined us and made us feel truly happy.

## Coachella: My Future Adventure

(Luana Popescu, 11th grade)

Coachella, officially called the Coachella Valley Music and Arts Festival, is an annual music and arts festival held at the Empire Polo Club.

As soon as you hear the word "California," you probably think of hot weather and you'd be right. Because the festival takes place over two weekends in April, temperatures can reach as high as 38-39 degrees. The main purpose of this festival is for people to come together, have fun, and enjoy live performances.

The initial idea for this festival was to "book trendy artists who were not necessarily chart successes." After two years of hard work, the festival was officially announced in July 1999. The lineup included over 80 acts, and ticket sales quickly soared. Artists and bands like Beck, Tool, and The Chemical Brothers performed at the two-day festival. At the time, tickets cost \$50 per day, and a total of 37,000 tickets were sold.

Over the years, Coachella has had its ups and downs, including financial and attendance issues. However, all the effort paid off as it grew more and more popular. People from all over the world began attending to see acts like The Cure, Radiohead, The Killers, Snoop Dogg, Jay-Z, and Prince, along with many other iconic artists. In addition to legendary artists like Oasis, Coldplay, Lady Gaga, and Madonna, newer artists such as Sabrina Carpenter, Lana Del Rey, Post Malone, and Justin Bieber have also headlined or appeared at the festival.

For many people, this type of event is also the perfect opportunity to dress up and show their personal style. Some prepare their outfits months in advance, while others decide at the last minute. Either way, they always look stylish and match the festival's vibe. Nevertheless, behind all the costumes and the makeup lies only one wish: to have fun and make the most of their experience there, creating memories they will never forget.

In conclusion, Coachella is more than just a music festival, it is a cultural experience that brings people together through music, art, and self-expression. From its humble beginnings to becoming one of the most famous festivals in the world, it continues to evolve and inspire. Whether people come for the performances, the fashion, or the atmosphere, they all leave with unforgettable memories, which is what truly makes Coachella special.



## SINGDEES: Neue Töne an unserer Schule!

(Iulia Marin, Koordinatorin für Kulturprojekte)

Das Jahr 2026 hat bei IDEES neue Klangfarben gebracht: **die Gründung unseres Schulchors.** Das Ensemble vereint Schüler\*innen der 2., 3., 4. und 5. Klassen, die sich wöchentlich zu Proben treffen. Sie nennen sich **SINGDEES.** Sie sind talentiert, enthusiastisch und bereit, jeden Zuhörer zu begeistern.

Als mir die Schulleitung die Möglichkeit präsentierte, den Schulchor zu gründen, habe ich mich sofort gefreut. Chorsingen begleitet mich nämlich schon seit meiner eigenen Schulzeit und gehört bis heute zu meinen schönsten musikalischen Erinnerungen. Umso schöner ist es jetzt, diese Erfahrung weiterzugeben.



Viele der Kinder hatten vorher nie in einem Chor gesungen, aber schon nach den ersten Proben war die Begeisterung groß. Jede Woche wird gemeinsam gesungen, gelacht und neues Repertoire entdeckt. Manchmal wird dabei sogar getanzt!

Im Chor lernt man nicht nur Musik. Man lernt auch, auf sich selbst und aufeinander zu hören und gemeinsam als Team zu arbeiten. Mit jeder Probe wächst der Chor immer weiter zusammen, und aus einzelnen Sänger\*innen wird langsam ein echtes Ensemble.

Besonders schön ist, dass im Chor Kinder aus verschiedenen Klassen zusammenkommen. Beim Singen spielen Klassenstufen keine Rolle. Die Musik verbindet, und genau das spürt man bei jeder Probe.

Wir versuchen, ein vielfältiges Repertoire zu präsentieren: von klassischer Musik bis zu einigen der beliebtesten modernen Musicals. Unsere Musik wird sowohl auf Deutsch als auch auf Englisch gesungen und fördert neben den musikalischen Fähigkeiten auch das Lesen, Sprechen und Hörverständnis.

Im März und April hatten Singdees ihre ersten Auftritte: bei der IDEES Talent Show, bei der DSD-II-Verleihung und bei der Osterfeier der Kulturhaus Friedrich Schiller. Für die Schüler\*innen war es ein Moment von Freude und Stolz: ihr erster Auftritt als Chor auf einer Bühne. Für mich war eine Bestätigung, dass dieses Projekt nicht nur auf dem richtigen Weg ist, sondern auch ein wichtiger Bestandteil der Schulkultur ist und Jugendlichen ein Gefühl der Zugehörigkeit bietet.

Für die Zukunft hoffe ich, dass noch mehr Schüler\*innen aller Klassenstufen im Ensemble mitmachen und dass wir eines Tages unsere erste Musicalproduktion auf die Bühne bringen werden. Bis dahin, *enjoy the music!*



# Bursieră IFC: un an la Stuttgart, o nouă versiune a mea și un milion de amintiri

(Luana Popescu, clasa a XI-a)

**Programul IFC (International Fellowship Class)** este un program care oferă elevilor cu vârste între 15 și 17 ani șansa de a studia timp de un an în Germania, mai exact în Stuttgart la „Ferdinand Porsche Gymnasium Zuffenhausen”.

Astfel, în anul școlar 2023-2024, când eram în clasa a X-a, am plecat cu bursă în Germania. A fost un an care nu numai că m-a schimbat ca persoană și ca mentalitate, dar m-a făcut să realizez lucruri noi despre mine și persoanele din jurul meu. Dar cel mai important, oportunitatea care mi-a fost dată mi-a schimbat complet viziunea asupra lumii.



## Cum am obținut bursa

Să o luăm de la început: în februarie 2023, cu ajutorul profesorilor de la IDEES mi-am depus dosarul de candidatură (care a inclus și un eseu consistent despre motivele pentru care consider că sunt potrivită în acea clasă, diverse formulare și scrisori de recomandare) și am avut mari emoții, deoarece știam că este competiție mare pe locurile disponibile. După câteva luni, am primit un e-mail prin care eram invitată la un interviu online. Acela a fost momentul în care am realizat că trebuie să mă concentrez și să le arăt profesorilor din Germania cine sunt eu cu adevărat. Iar când am primit confirmarea că am fost acceptată, m-am simțit ușurată și mândră de reușita mea!



## Acasă... departe de casă, prieteni și colegi noi

Am ajuns în Stuttgart în luna septembrie, iar familia mea gazdă m-a așteptat la aeroport, entuziasmată să mă cunoască. Și eu eram la fel de emoționată! Pe parcursul anului, am cunoscut persoane extraordinare de pe toate continentele, din țări precum Brazilia, Mongolia, India, Egipt, Ghana etc. Ele sunt cele care mi-au făcut experiența de elev în străinătate cu adevărat specială. Am încercat lucruri pe care nu le încercasem niciodată și am fost integrată în viețile germanilor, mai ales a „surorii mele” de acolo, fiica familiei care m-a găzduit. Ea a fost persoana care mi-a câștigat imediat încrederea și cu care m-am simțit cel mai în siguranță. Faptul că am avut o astfel de persoană m-a ajutat enorm să mă deschid și către alte persoane de acolo, fie că vorbim de noi prieteni sau de profesorii de la școală.

## Școală și comunitate

La școală eram 30 de elevi în clasă, dintre care 22 germani și 8 internaționali. Fiecărui elev din afara Germaniei i-au fost alocati la începutul anului școlar câte trei „buddies” (colegi din clasă care să ne ajute pe tot parcursul anului). Toate orele din cadrul acestui program s-au desfășurat în limba engleză, cu excepția muzicii și desenului. Materiile nu au fost dificile, dar desigur, a trebuit să învățăm constant în ambele semestre ca să ne iasă medii generale bune, iar la final de an efortul a meritat, pentru că am plecat acasă nu doar cu note mari și multe cunoștințe noi, ci și cu diplome care ne atestau oficial nivelul B2 la germană și B1 la engleză.

Trebuie să recunosc că la început aveam mari emoții că nu mă voi descurca. Nu a fost însă cazul! Profesorii au încercat mereu să ne explice cât mai în detaliu la fiecare materie și să ne ajute să ținem pasul. Primul semestru a început relaxat, am decis să mă concentrez mai mult pe integrare, să particip la *functions* și să mă distrez, iar în al doilea semestru să mă concentrez pe partea academică. În final, anul școlar s-a terminat bine, cu note destul de bune și cu un milion de amintiri, alături de colegi și profesori.



## Adaptare și susținere

Chiar dacă privind înapoi totul pare perfect, nu a fost chiar așa. Au fost momente când am zis că vreau acasă, când m-am simțit singură și vulnerabilă. Cu timpul am realizat că nu mă ajută atitudinea asta și am reușit să mă deschid față de ceilalți, să devin mai extrovertită. De altfel, profesorii coordonatori ai programului, Frau Bacher și Frau von Dessien, s-au ocupat de noi pe tot parcursul anului, spunându-ne mereu să apelăm la ele dacă întâmpinăm vreo problemă. De câteva ori pe lună, ele organizau o oră specială în care discutam despre greutățile prin care treceam. În cadrul acelor întâlniri am plâns, am râs, dar mai ales m-am apropiat mult mai mult de ceilalți colegi.

## Timp liber și excursii

În afara școlii, am vizitat multe locuri, am cunoscut foarte multe persoane și am încercat să profit cât mai mult de timpul petrecut acolo. Am avut șansa să călătoresc prin aproape toată regiunea în care am stat. Am organizat multe excursii cu prietenii în locuri cum ar fi Europa-Park, Tripsdrill, Baden-Baden, Strasbourg sau chiar și Leipzig. Chiar dacă timpul acolo părea mereu plin, azi simt că aș fi putut face mai multe sau că aș fi putut petrece și mai mult timp cu prietenii.

Mi-au plăcut și serile interculturale, unde, împreună cu ceilalți elevi internaționali, făceam prezentări despre țările noastre. Vorbeam despre geografie, tradiții, istorie și chiar despre bucătăria tradițională. În acele momente am dansat, am mâncat și m-am bucurat să aflu mult mai multe despre culturile Braziliei, Cehiei, Ucrainei, Mongoliei, Egiptului, Italiei, Ghanei sau Indiei.



## În loc de concluzie

Experiența de a învăța timp de un an în Germania a fost una pe care aș repeta-o fără să clilesc și pe care aș recomanda-o oricui, pentru că am învățat enorm, am format prietenii pe viață, nenumărate amintiri și, cel mai important, am reușit să mă regăsesc. Iar la întoarcere, mi-am regăsit adevărații prieteni, cu care am rămas în contact pe tot parcursul plecării și am realizat că relațiile apropiate se păstrează în orice condiții.



# Dacă ne-am juca... de-a poezia

(prof. coord. Luiza Marcai, Limba și literatura română)

Adolescenții trăiesc fiecare emoție cu intensitate, iar sufletele lor sunt adesea pline de întrebări, visuri și sensibilitate. În această perioadă a descoperirii de sine, poezia devine o formă sinceră de exprimare, un refugiu al gândurilor și al trăirilor pe care uneori nu le pot spune direct. Prin versuri, ei își transformă emoțiile în imagini și cuvinte, dând glas bucuriilor, temerilor, speranțelor și iubirilor lor. De aceea, „joaca de-a poezia” nu este doar un exercițiu de imaginație, ci și o modalitate prin care adolescenții își descoperă propria voce interioară și frumusețea sensibilității lor.

Cuvântul „dacă” are o putere aparte în limbajul poetic, deoarece exprimă posibilitatea, imaginația și visarea. El deschide drumul către întrebări și dorințe ascunse, oferind libertatea de a crea fără limite. În poezie, „dacă” devine un punct de plecare pentru reflecții profunde. Prin intermediul acestui simplu cuvânt, elevii se pot exprima într-un mod personal și creativ, transformând emoții și idei în texte lirice pline de sensibilitate și originalitate: „Dacă timpul s-ar opri...”, „Dacă stelele ar vorbi...” sau „Dacă aș putea schimba ceva...”. Astfel, poezia devine un joc în care fiecare vers exprimă o stare, un vis sau o perspectivă personală.

„Joaca de-a poezia” este o modalitate creativă prin care elevii de liceu pot descoperi frumusețea limbajului și libertatea exprimării artistice. Prin jocuri de cuvinte, rime, metafore și imagini artistice, poezia le devine mai apropiată și mai ușor de înțeles.

Dacă eu sunt tăcută, tu ai curajul să vorbești  
Dacă mie îmi este frică, tu îmi dai încredere  
Dacă lumea din jur este prea zgomotoasă, tu ești liniștea  
Dacă vreodată am nevoie de ajutor, tu ești mereu acolo  
Dacă dăm de greu, noi suntem mereu uniți  
Dacă vei pleca într-o zi, vei rămâne mereu o parte din mine  
Dacă povestea noastră se va încheia, să știi că te-am iubit.

(Alexa Olteanu, clasa a IX-a)

Dacă tu ești soarele, eu sunt raza ta.  
Dacă eu sunt sufletul, tu ești inima mea.  
Dacă aș fi un lacăt, tu ai fi cheia mea.  
Dacă aș fi X-ul, tu ai fi O-ul care m-ar completa.  
Dacă unii sunt nimic, noi am fi totul.

(Iustina Ganea, clasa a IX-a)

Dacă rămâneam într-o bună zi fără suflare, tu mă trezeai cu o privire  
Ochii tăi mi-aduc aminte de ciocolata pe care mi-ai dăruit-o cândva  
Prima ieșire, a fost de parcă ne cunoșteam de o viață  
Râdeam, mergeam, discutam non stop  
Precum mașina ta, care deranja toate străzile Voluntariului la miezul nopții  
Iar dacă mă opream, tu erai motorul sufletului meu

(Natalia Popescu, clasa a IX-a)



Dacă eu sunt durerea, tu ești iubirea.  
Dacă eu sunt trist, tu ești o mângâiere.  
Dacă n-am încotro, tu ești calea.

(Ana Encean, clasa a IX-a)

Dacă eu sunt noaptea, tu ești ziua.  
Dacă eu sunt luna, tu ești soarele.  
Dacă eu sunt moarte, tu ești viața.  
Dacă suntem, suntem opuși.

Dacă eu sunt cartea, tu ești cuvântul.  
Dacă eu sunt copacul, tu ești frunza.  
Dacă eu sunt norii, tu ești cerul.  
Dacă suntem, ne completăm.

Dacă eu sunt cântec, tu ești melodie.  
Dacă eu sunt pix, tu ești stilou.  
Dacă eu sunt picătura de apă, tu ești lacrimă.  
Dacă suntem, suntem la fel.

(Mara Carpen, clasa a IX-a)



Dacă ea este luna, el este soarele,  
Dacă el este soarele, ea este o rază,  
Dacă ea este o rază, el este lumină,  
Dacă el este lumină, ea este o floare.

Dacă el este o rană, ea este pansamentul,  
Dacă ea este pansamentul, el este picătură de sânge,  
Dacă el este picătură de sânge, ea este suferință,  
Dacă ea este suferință, el este balsamul ce o alină.

(Sofia Burcin, clasa a IX-a)

Dacă eu sunt o pajiște moartă într-o iarnă crudă, tu vei fi prima floare ce îmi dă culoare la venirea primăverii.  
Dacă eu rostesc cuvinte frumoase, tu vei fi primul lucru care îmi trece prin minte.  
Dacă în față am sute de chipuri, al tău e singurul pe care îl pot căuta cu privirea.  
Dacă eu sunt doar un suflet, tu ești trupul prin care pot trăi.  
Și dacă tu vei fi o pauză al cărei timp e înecat în emoții și priviri,  
Eu voi fi brațele care nu-ți vor da drumul să te mai întorci înapoi la oră,  
Fiind prea cufundat în dorul tău pentru a mă putea clinti din loc.

(Andreas Nedelcu, clasa a IX-a)



# Somebody had to be first. We just made it legendary!

Prima generație de liceu la IDEES (2022-2026)



*Erna Antonescu*

♥ 👤 ▼

*Cele mai frumoase lucruri din viață sunt cele neplănuite.*

*Ștefan Coman*

♥ 👤 ▼

*You have to be able to accept failure to get better.*

*David Covaciu*

♥ 👤 ▼

*Auch aus Steinen, die dir in den Weg gelegt werden, kannst du etwas Schönes bauen.*

*Ștefan Apostol*

♥ 👤 ▼

*Walls are meant to be overcome.*

*Marck Apostol*

♥ 👤 ▼

*Elegantă, capacitate, inteligență și vrăjeală frumoasă!*

*Luca Dinescu*

♥ 👤 ▼

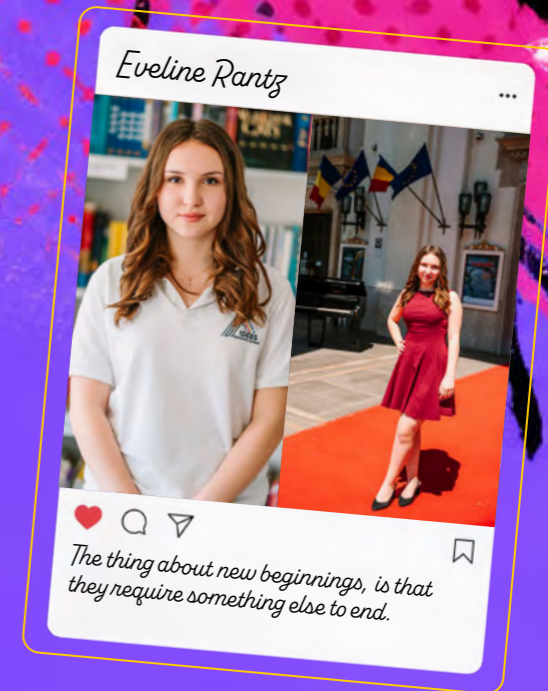
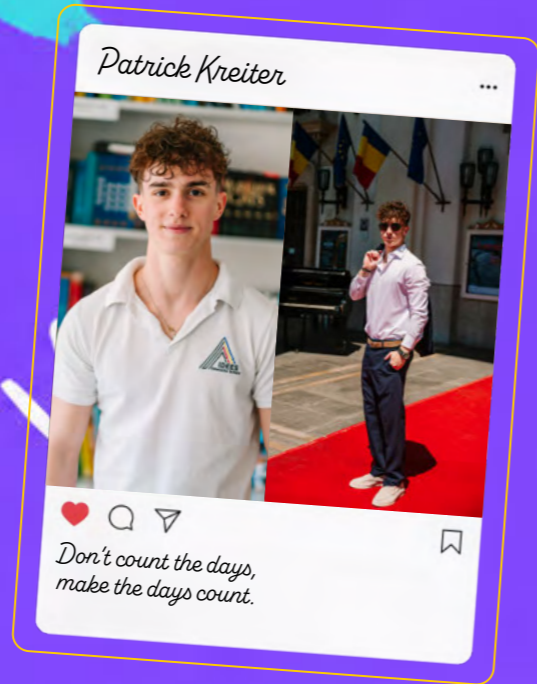
*To live life, you need problems. If you get everything you want the minute you want it, then what's the point of living?*

*Filip Ghiță*

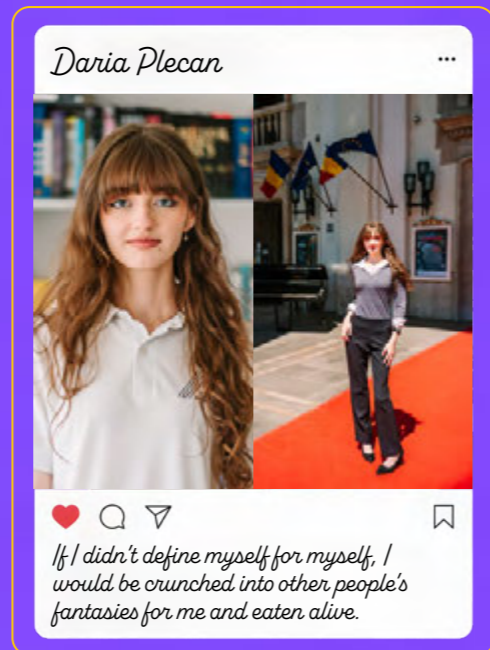
♥ 👤 ▼

*The only way out is through.*

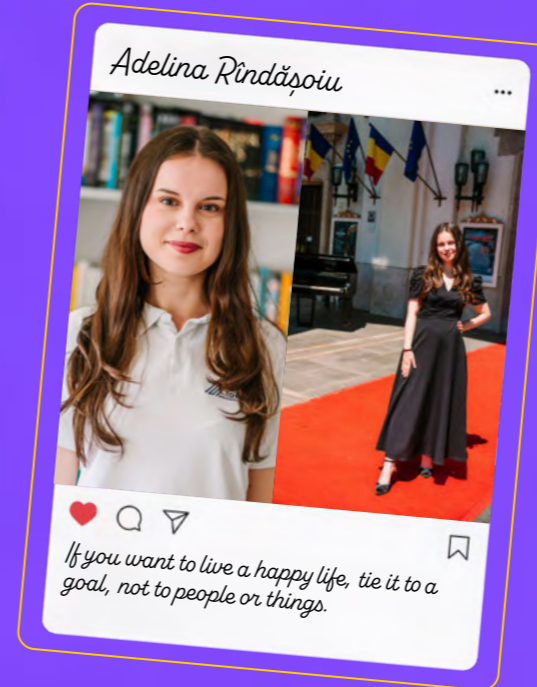




"D&M"



≡



## Dragii mei,

Când ați intrat prima oară pe ușa Liceului IDEES, mulți dintre voi v-ați întrebato: ce mi s-a întâmplat, ce o să fac eu în școala asta? Ați intrat într-o școală cu reguli stricte, cu așteptări mari, cu profesori atenți la voi, dacă sunteți sau nu prezenți, dacă ați învățat sau nu, dacă ați înțeles sau nu cele predate, dacă vă simțiți bine sau nu.

Acomodarea nu putem spune că a fost ușoară... Au fost multe dimineți grele, cu mesaje legate de alarma care nu a sunat, sau care a sunat dar nu a fost auzită, sau a fost auzită, dar a fost amânată de 4-5 ori. Prea mult de învățat, prea multă strictețe, prea multe teste, oameni mult prea atenți la voi, la traseul vostru academic, la absențele voastre. Lucruri pe care până atunci nu prea le-ați mai simțit.

Pe măsură ce a trecut timpul și am avut răbdare unii cu alții, am reușit să ne apropiem și am înțeles că drumul pe care am ajuns să îl parcurgem împreună are un sens și că este posibil ca la finalul lui, toți să avem ceva de câștigat. Îmi amintesc cu dor primele noastre întâlniri, emoțiile pe care și eu și voi le-am simțit. Fie în sala de clasă, fie în sala de întâlniri, pe hol, pe balcon, în curte, discuțiile cu voi au fost, pentru mine, o bucurie, un prilej de a mă simți responsabilizat și apreciat, de a primi o încredere și un grad de intimitate emoțională pentru care vă voi fi recunoscător mereu. Există o prejudecată care spune că învățarea se face de la profesor la elev, de la diriginte către clasă. Cred că experiența pe care am avut privilegiul să o am împreună cu voi, de-a lungul acestor 4 ani, m-a ajutat să înțeleg și să pot afirma cu tărie că învățarea,

că procesul acesta pedagogic, merge și de la elev către profesor, de la discipol către pedagog.

Astfel, printre lucrurile învățate de la voi aș enumera obiceiul de a mă bucura și de a fi conștient mai mult de moment. Bucurie pe care noi adulții avem prea des tendința de a o uita. Aș adăuga prietenia, cu toate ale ei: cu scăderile și creșterile ei, cu loialitatea și dezamăgirile ei. Mă gândesc și la frumusețea tinereții voastre, la entuziasmul ei, la acea senzație profundă în care pare că orice este posibil, orice este realizabil, doar să vrei și să crezi în asta.

Voi păstrații în amintirile mele conversațiile de pe hol, mesajele trimise după școală, discuțiile în care ați ales să îmi spuneți lucruri pe care nu le spuneți oricui: frici, dezamăgiri, povești legate de relațiile romantice, conflicte cu prieteni, colegi, părinți sau profesori. Am simțit aici o intimitate și o responsabilitate care mă fac să afirm cu tărie că experiența pe care am trăit-o alături de voi m-a îmbogățit, m-a făcut să regândesc cine sunt eu ca adult, și mai mult, ca adult în rolul de pedagog.

Sper ca la rândul meu să fi reușit să vă transmit ceva, să puteți lua ceva cu voi din experiența aceasta. Poate că unii veți lua disciplina pe care ați câștigat-o de-a lungul acestor 4 ani, alții poate curajul de a cere ajutor când e nevoie și, mai ales, de a avea încredere să cereți ajutor. Poate alții veți lua bunătatea față de voi înșivă și față de ceilalți, sau onestitatea, responsabilitatea față de cuvântul dat, față de relațiile pe care le creați, față de oamenii și proiectele care vor veni în viața voastră.

De acum înainte, așa cum ați experimentat mai ales în ultimul an, de când ați devenit adulți, veți lua decizii fără să aveți toate răspunsurile. Veți greși uneori și asta e în regulă, atâta timp cât greșeala este prilej de învățare, veți merge către noi experiențe, către noi proiecte, către noi relații. Vă doresc să vă bucurați de ele, păstrându-vă bunătatea, curiozitatea și entuziasmul.

Pentru mine nu ați fost doar o clasă pe care am administrat-o timp de 4 ani. Ați fost oameni pe care am avut șansa să îi însoțesc într-o perioadă pe care nu o veți mai trăi a doua oară, iar pentru asta vă mulțumesc și îmi doresc să reprezint pentru voi acea persoană căreia îi puteți scrie, pe care o puteți apela și cu care puteți vorbi oricând de-a lungul vieții voastre.

Vă mulțumesc!  
Petrică



*Meine lieben Zwölftklässler\*innen,*

*bald gehören die frühen Deutschstunden, die unzähligen beschriebenen Hefte, die vielen Klassenarbeiten und die noch zahlreicheren Hausaufgaben der Vergangenheit an. Bald seid ihr frei. Doch Freiheit bedeutet nicht, euch den Erwartungen anderer beugen zu müssen. Alles kann – nichts muss. Was ihr allerdings unbedingt werden dürft, ist glücklich.*

*Gerade jetzt öffnet sich die Welt für euch. Habt den Mut, Neues zu wagen, euren eigenen Weg zu gehen und euren Träumen zu folgen. Zu diesem Mut gehört auch, eure Jugend mit Leben, Hoffnung und Leidenschaft zu füllen. Mögen eure Wünsche und Träume in Erfüllung gehen.*

*Und vergesst nie: Das Leben ist am schönsten, wenn man es bewusst genießt.*

*Ich wünsche euch von Herzen Glück, Mut und viele wunderbare Augenblicke auf eurem weiteren Weg.*

*Eure Deutschlehrerin,  
Mădălina Gherghiceanu*



*Dragi absolvenți,*

*Fiți curajoși în alegerile voastre și nu vă temeți să începeți de la zero atunci când credeți în ceva. Uneori, cei care deschid primii un drum sunt și cei care îi dau sens.*

*Alexandru Băltărigă, Matematică*

Dragii mei,

Știți deja cât de mult vă prețuiesc...

Vreau să vă mulțumesc pentru energia voastră, pentru amintirile și pentru discuțiile interesante de-a lungul celor 4 ani de liceu.

Vă urez un drum presărat cu realizări și bucurii, iar deciziile voastre să fie ghidate de pasiune și onestitate.

Cu îmbrățișări calde,

Michaela Frunzăreanu, Limba și literatura română

Ați crescut împreună, ați învățat împreună, acum e momentul să porniți fiecare pe propriul drum. Va doresc pași siguri în viața, inimi deschise și pline de iubire în tot ce faceți. Să nu uitați ce spune Marin Preda: „Dacă dragoste nu e, nimic nu e.”

Nu este un sfârșit, ci un nou început!

Luiza Marcai, Limba și literatura română

The last day of school is said to be one of the happiest days for many. But when it comes to the last day of high school, it is a completely different story. Excitement for the days ahead and nostalgia for those that have passed come together in an overwhelming feeling: the sense that adult life is about to begin. Look to the future with joy, enthusiasm, and hope. Embrace whatever comes your way, and learn the lessons you are meant to learn. This is how you grow, and this is what makes life worth living.

Georgiana Popa, Engleză

După 12 ani de școală, știm sigur un lucru: dacă „toți elevii sunt obosiți” și „noi suntem elevi”, atunci clar merităm o vacanță 😊

Ați trecut prin teste, emoții și ore de logică în care nimeni nu știa dacă propoziția e adevărată sau doar profesoara foarte convinsă. And you made it!

Să aveți parte de un viitor care să vă demonstreze că tot efortul a avut sens <3

Miruna Codruț, Logică

Dragii mei!

Să nu vă temeți de drumurile lungi, întotdeauna cel mai frumos pas este următorul. Să fiți curajoși, înțelepți, buni, să aveți dorință de cunoaștere și să zâmbiți. Cu drag cred în voi!

Doinița Ștefan, Geografie

Mi-ați demonstrat de atâtea ori că, prin ambiție, muncă și perseverență, puteți să depășiți orice obstacol. Oameni dragi, vă mulțumesc pentru toate momentele frumoase și mă bucur că am putut face parte din povestea voastră.

Alexandru Mețcan, Educație fizică și sport

Dragii mei, dragile mele,

Am ajuns într-un moment tare ciudat al relației noastre. Pe de o parte, mă bucur nespun că urmează să vă scrieți cu toții propria istorie; pe de altă parte, pe cuvânt că v-aș lăsa pe toți repetenți doar pentru a mă putea bucura de voi încă un an.

Nu știu cât ați învățat voi de la mine, dar eu cu siguranță am avut ce învăța de la voi. Am învățat, de pildă, că se poate întârzia „doar două minute” timp de 10 minute și că uneori cel mai bun somn este cel din timpul orei de istorie; și, mai ales, am învățat că fiecare generație vine cu propria ei energie, propriul ei haos și propriul ei fel minunat de a-ți rămâne în suflet.

Nouă, viitorilor voștri foști profesori, nu ne rămâne decât speranța că, atunci când viața vi-i va scoate în cale pe Basarab I, pe Riga Crypto sau pe Bertolt Brecht, veți icni câte o înjurătură caldă în amintirea noastră.

Pentru noi, veți rămâne mereu o poveste frumoasă - cu râsete, cu lacrimi, mai mult ale noastre decât ale voastre - cu emoții și cu dragoste. Nu v-am spus-o prea des la ore, de teamă să nu vi se urce la cap, dar vă asigur că suntem cu toții mândri de voi.

Când v-am cunoscut, erați niște copii nebuni. Astăzi... nu mai sunteți copii. Încercați să nu vă schimbați prea mult! Lumea are mare nevoie de nebulia voastră. Mergeți mai departe cu curaj, cu umor, cu îndoieli, cu întrebări dificile și cu aceeași încredere complet nejustificată cu care v-ați prezentat deseori la teste. Greșiți, reparați, luați decizii proaste, învățați din greșeli și fiți autentici. Viața nu are barem și, spre deosebire de cerințele de la BAC, în viață nu există un singur răspuns corect.

Vă mulțumesc pentru că mi-ați găsit un loc în prologul vieții voastre.

Horia Neagu, Istorie



Când mă gândesc la voi îmi amintesc despre energia și implicarea cu care ați participat la orele de sport și la competițiile școlare. Ați demonstrat că spiritul de echipă, perseverența și atitudinea pozitivă valorează mai mult decât orice medalie. Sunt convinsă că aceste calități vă vor ajuta și mai departe, indiferent de drumul ales. Vă doresc să aveți încredere în voi, să nu renunțați atunci când lucrurile devin dificile și să păstrați mereu bucuria de a merge înainte!

„Succesul nu înseamnă să nu cazi niciodată, ci să te ridici de fiecare dată.”

Mult succes în tot ceea ce urmează!

Alina Corcodeț, Educație fizică și sport

# Der Fluss, der alle Seelen verbindet

(Flavia Dumitriu, VIII. Klasse; koord. Lehrerin Andreea Iordache, Deutsch)

Mit zusammengebissenen Zähnen schob sie das alte Fahrrad den Hügel hinauf, wo die Natur in ein Meer aus Feuer eingetaucht wurde. Der Herbst hatte den Blättern prächtigen rotbraunen Farben geschenkt, die in das glühende Abendlicht wie kleine Funken glänzten. Sicherlich fragt ihr euch, wer ich bin, obwohl sie die eigentliche Hauptfigur ist. Ich bin das schimmernde Mondlicht, die Wärme der Sonne und der eiskalte Regen. Meine Zeit als Mensch ist schon seit langer Zeit aus, und ihre wird bald enden. Sie ist nur eine alte Frau, die ihr schweres Fahrrad mit Mühe schieben muss.



Ihr Gesicht war fahl und ihre Augen trugen ein betörendes blaues Licht. Die Alte bewegte sich langsam und mühevoll, weil ihr keine Kraft geblieben war. Den Hügel hinaufzuklettern war schon eine anstrengende Reise gewesen, die sowohl die warmen, als auch die kalten Tage überstanden hatte. Nun kam der Moment sich vom Hügel zu verabschieden. Trotzdem glaubt ihr nicht, dass das Ende auch ein neuer Anfang symbolisieren kann? Das Fahrrad der Alten war bereit eingerastet und nun musste sie ohne es leben.

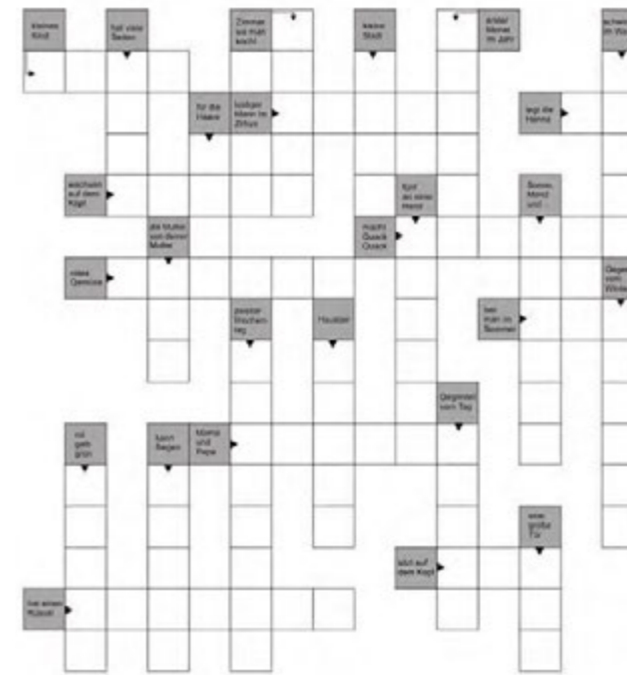
Seid ihr denn nicht neugierig, wie das alles hier enden wird? Nämlich ist dies nicht eine Geschichte über eine Frau und ihr Fahrrad. Nein, diese Wörter werden alle Grenzen der Welt überschreiten und euch zeigen, wie nichts verloren geht. „Sie konnte das Fahrrad nicht mehr schieben und stürzte sich in den Abgrund.“ Hier. Das ist das Ende. Aber bis zum Ende hat die Alte doch so viel erreicht! Doch nun hatte sie all ihre Kräfte verloren und würde in kurzer Zeit ihre Augen schließen. Ich wollte mich ihrer Bürde bemächtigen, damit sie nicht mehr leiden muss, aber die Zeit kann man nicht beeinflussen. Obwohl wir alle weggehen werden, haben manche nicht einmal die Chance, den Hügel zu erblicken. Deswegen sollten wir uns alle glücklich schätzen. Alle Tage, die die Alte auf dem Hügel verbracht hatte, waren ein Segen für die Welt. Jedes Mal, wenn sie eine verwelkte Blume sah, streichelte sie sanft ihre Blüten, bis sie wieder bunt wurden. Sie half so vielen Wesen, gab so viel, auch wenn sie nichts zurückkriegte.

Plötzlich fing die Welt an sich zu drehen. Ihre Hände zitterten und das Blut rauschte in ihren Ohren. Die Alte erlebte jetzt ihre letzten Augenblicke, ihr Herz würde einfach nicht mehr schlagen können. Es pochte wild und unbändig, aber das würde sich bald ändern. Ihre Dämmerung nahte und sie konnte nichts daran ändern. Ich konnte das nicht. Ihr könnt das nicht. Niemand wird etwas daran ändern sollen. Doch eine Frage hätte ich noch. Ist das tatsächlich ein Ende? Können wir den Grund, wofür wir gelebt haben, auch nicht nach dem Tod finden? Es gibt nicht nur einen Hügel auf der Welt, wisst ihr? Meine Seele ist nicht verloren, obwohl ich nicht mehr in derselben Welt lebe wie euch. Sie ist in dem funkelnden Nachthimmel geritzt und wird für immer dort bleiben.

„Sie konnte das Fahrrad nicht mehr schieben und stürzte sich in den Abgrund.“ Das Fahrrad der Alten wurde in mehreren Teilen zerlegt, scharlachrotes Blut floss raus. Trotzdem blieb ihre Seele rein wie klares Wasser. Das Fahrrad blieb auf dem Hügel, aber sie war jetzt frei, obwohl sie nun anderswo lebte.

Da die Alte das Ende ihrer Tage erreicht hat, möchte sie, dass ich mich von euch verabschiede, indem ich eine Botschaft übergebe: **Das Leben ist ein Fluss und wir sind die Fische, die täglich schwimmen. Obwohl wir von verschiedenen Strömen fortgetragen werden, werden wir uns am Ende alle am Wasserfall wiedersehen.**

**Alle haben „ein Fahrrad“, den zerbrechlichen Körper, und „eine Alte“, die in unseren Herzen schlummert. Sie schildern unsere Liebe und Inbrunst für das größte Geschenk der Welt: unser Leben.**



Directions: Color the square using the code to reveal the image. 1 2 3 4 5 6

5	5	5	5	3	3	5	5	5	3	3	5	5	5	5
5	1	1	1	3	4	3	5	3	4	3	1	1	1	5
1	1	1	4	3	3	3	5	3	3	3	3	1	1	1
1	1	1	3	3	4	3	3	3	4	3	4	1	1	1
1	1	1	4	3	3	3	4	3	3	3	3	1	1	1
5	1	1	1	3	3	1	1	1	3	4	1	1	1	5
5	5	5	1	2	2	2	1	2	2	2	1	5	5	5
5	5	5	1	2	2	2	2	2	2	2	1	5	5	5
5	5	1	1	2	1	2	2	2	1	2	1	1	5	5
5	5	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	5	5
5	5	1	2	2	2	2	1	2	2	2	2	1	5	5
5	5	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	5	5
5	5	5	1	2	2	2	2	2	2	2	1	5	5	5
5	5	5	5	1	1	1	1	1	1	1	1	5	5	5
5	5	5	1	1	6	6	1	6	6	1	1	5	5	5

5		4	6		8		1	
6	7		1	9			4	
1		8			2		6	
8	5		7			4	2	
4		6		5				1
7	1		9				5	6
9		1	5	3			8	4
	8	7	4			6		5
3		5	2		6		7	9

Directions: Color the square using the code to reveal the image. 1 2 3 4 5 6 7

7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
7	7	1	1	7	7	7	7	7	1	1	7	7	7	7
7	1	2	2	1	7	7	7	7	1	2	2	1	7	7
7	1	2	2	2	1	7	7	1	2	2	2	1	7	7
7	1	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	1	7	7
7	7	1	2	3	3	3	3	3	3	2	1	7	7	7
7	7	1	3	7	7	3	3	7	7	3	1	7	7	7
7	7	1	7	7	7	3	3	7	7	7	1	7	7	7
7	1	3	4	4	1	3	3	1	4	4	3	1	7	7
7	1	3	4	4	1	3	3	1	4	4	3	1	7	7
7	1	5	4	4	1	5	5	1	4	4	5	1	7	7
7	7	1	6	5	5	5	5	5	5	6	1	7	7	7
7	7	7	1	6	6	6	6	6	6	1	7	7	7	7
7	7	7	7	1	1	1	1	1	1	1	7	7	7	7
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7



Directions: Color the square using the code to reveal the image. 1 2 3 4

4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
4	1	1	1	4	4	4	4	4	4	1	1	1	4	4
1	1	1	1	1	4	4	4	4	4	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	4	4	4	4	4	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
4	1	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	1	4
4	4	4	1	2	2	2	1	2	2	2	1	4	4	4
4	4	4	1	2	2	2	2	2	2	2	1	4	4	4
4	4	1	1	2	1	2	2	2	1	2	1	1	4	4
4	4	1	2	2	1	2	2	2	1	2	2	1	4	4
4	4	1	2	2	2	2	1	2	2	2	2	1	4	4
4	4	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	4	4
4	4	4	4	1	1	1	1	1	1	1	1	4	4	4
4	4	4	1	1	3	3	1	3	3	1	1	4	4	4



### **Creșa și Grădinița Germană IDEES**

Str. Temișana nr. 1  
Sector 1, București

[www.idees.ro/cresa-gradinita-idees](http://www.idees.ro/cresa-gradinita-idees)

[contact@idees.ro](mailto:contact@idees.ro)

0744 391 114

### **Liceul Teoretic German IDEES**

Str. Făgăraș 9-13  
Sector 1, București

[www.idees.ro](http://www.idees.ro)

[contact@idees.ro](mailto:contact@idees.ro)

0744 391 114

**idees.ro**